

Корсовецька Р. І., Сухомлинов О. М. Російсько-польсько-український словник-довідник ділової лексики. – Донецьк: „Юго-Восток”, 2006. – 84 с.

Р.І. Корсовецька
О.М. Сухомлинов

***Російсько-польсько-український
словник-довідник
ділової лексики***

Укладачі:

Кандидат педагогічних наук, доцент *Корсовецька Р.І.*
Кандидат філологічних наук, доцент *Сухомлинов О.М.*

Рецензенти:

Доктор філологічних наук, ад'юнкт Інституту Славістики
Польської Академії Наук (Варшава) Красовська Г.
Доктор філологічних наук, ад'юнкт Інституту Славістики
Польської Академії Наук (Варшава) Рембішевська Д. К.
Кандидат філологічних наук, доцент Бердянського державного
педагогічного університету Школа В.М.

Науковий консультант:

Доктор філологічних наук, ад'юнкт Інституту Славістики
Польської Академії Наук (Варшава) Красовська Г.

Російсько-польсько-український словник-довідник ділової лексики.

Словник-довідник ділової лексики призначений для того, щоб допомогти студентам в опрацюванні спеціальної літератури на російській, польській та українській мовах, оволодіти усною та писемною формами стилю сучасної ділової мови, підвищити мовну культуру ділового спілкування.

Російсько-польсько-український словник-довідник може бути використаний діловою людиною, що працює у сфері сучасного виробництва, підприємницької діяльності, а також студентами та учнями спеціальних класів, викладачами курсів ділової мови.

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою Бердянського інституту підприємництва імені В.Г. Авсієвича

/Пр. № від 2006 року /.

ПЕРЕДМОВА

Російсько-польсько-український словник-довідник ділової лексики – довідковий посібник, призначений для оволодіння діловим стилем української літературної мови сучасною діловою людиною. Мета словника – дати переклад спеціальної ділової лексики з російської мови на польську та українську і коротке пояснення найчастіше вживаних слів на українській мові. Посібник має практичне значення в умовах українсько-російського білінгвізму та інтенсивного розвитку співпраці між Україною та Польщею в економічній сфері.

Зміст і призначення словника

Словник-довідник містить 650 слів, які переважно вживаються у сфері ділового спілкування. Це слова економічного, фінансового, торгово-комерційного, банківського, юридичного, дипломатичного, інформаційного лексиконів, серед яких є широкоживана лексика, а також слова, які ввійшли в мову сучасної ділової людини у зв'язку з ринковими реаліями сьогодення (акція, біржа, брокер, валюта, дилер, котировка та ін.)

Автори словника не мали за мету охопити всю ділову лексику. Відібрано найбільш вживані в усній мові ділової людини та в письмових ділових документах слова. Словник-довідник має чітку практичну спрямованість. Робота зі словником допоможе в опрацюванні спеціальної літератури на українській, польській та російській мовах, у складанні ділових паперів, а також в оволодінні мовою сучасного бізнесу.

Словник-довідник розрахований на студентів інститутів підприємництва, учнів спеціальних класів гімназій та коледжів, викладачів курсів ділової української мови, ділових людей, що працюють у сфері бізнесу й сучасного виробництва. Також посібник може використовуватися на заняттях з вивчення польської мови як іноземної.

Структура словника-довідника

Словник-довідник виконує декілька функцій: 1) ділова лексика подається в перекладі з російської мови на польську та українську; 2) кожна стаття містить тлумачення слів на українській мові; 3) значення слова конкретизується в словосполученнях, найбільш вживаних у діловій мові; 4) крім лексичного значення основного слова, подається й значення похідних слів.

Наприклад:

АМО́РТИЗА́ЦІЯ – AMORTYZACJA, ZAMORTYZOWANIE, UMORZENIE – АМО́РТИЗА́ЦІЯ (ек.) – 1) поступове зношування основних фондів (устаткування, будівель, споруд) і перенесення їхньої вартості на вироблювану продукцію; 2) зменшення цінності оподаткованого майна.

Амортизація капіталу.

Амортизу́вати – амортизува́ти, -зую, -зуєш.

Зміст багатозначних слів пояснюється в межах вживання слова в діловій мові.

Крім лексичного значення слів, довідник визначає деякі граматичні значення (однина, множина, чоловічий, жіночий, середній рід), наводить найбільш складні граматичні форми (відмінкові закінчення іменників, родові закінчення прикметників, особові закінчення дієслів). Наприклад:

БА́ЗА – BAZA, PODSTAWA, CENTRALA, SKŁAD, ZAPLECZE – БА́ЗА, -зи, ж.р. – 1) основа будь-чого; 2) установа, підприємство по забезпеченню чи обслуговуванню будь-чого; 3) місце зберігання товарів, матеріалів тощо.

База промислова.

Довідник також визначає орфоепічні норми: як в російських, так і в українських словах поставлено знак наголосу, що має забезпечити правильне вживання слів в усному мовленні. Особливості вимови позначаються [], тобто беруться у квадратні дужки.

У довіднику наводяться запозичені в польську мову лексеми, що відображають сучасний стан їхньої графічної адаптації. Наприклад:

АТТАШЕ́ (у дужках наводиться вимова: ataszé)

чи

MENEDŻER, MANAGER (паралельно наводяться адаптовані та неадаптовані до польської графіки лексеми, які в сучасній польській мові функціонують паралельно).

Словник містить не лише термінологічну лексику, а й слова, які активно включаються в ділову мову (*абсолютний, аргументація*).

Структура словника дозволяє використовувати його як для російсько-польсько-українського перекладу, так і для з'ясування значення слів ділового лексикону.

РОСІЙСЬКИЙ АЛФАВІТ

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Ёё Жж Зз
Ии Йй Кк Лл Мм Нн Оо Пп Рр
Сс Тт Уу Фф Хх Цц Чч Шш Щщ
ь ы ь Ээ Юю Яя

Умовні скорочення

Слова ділової лексики, що зустрічаються в поясненнях, позначаються спеціальним знаком - астеріксом (*депозит **), якщо ці слова можна знайти у даному словнику.

Умовно позначається сфера найбільш активного вживання слова – терміна:

фін. – фінансовий;
банк. – банківський;
ек. – економічний;
інформ. – інформаційний;
торг. – торговий;
комерц. – комерційний;
юр. – юридичний;
дипл. – дипломатичний.

Окремі граматичні значення слів позначаються скорочено:

ч.р. – чоловічий рід;
ж.р. – жіночий рід;
с.р. – середній рід;
одн. – вживається лише в однині;
мн. – вживається лише у множині;
невідм. – невідмінюваний іменник.

Інші скорочення вживаються в загальноприйнятій формі:

протил. – протилежний;
рос. – російський;
укр. – український;
напр. – наприклад;
ін. – інший.
усн. - усний

А

АБОНЕМЕНТ – AVONAMENT – АВОАБОНЕМЕНТ, -та, ч. р. – право користуватися будь-чим на певний строк(телефоном, бібліотекою, місцем у театрі тощо), а також документ, який посвідчує це право.

Абонемент у філармонію. Бібліотечний абонемент.

АБОНЕНТ – AVONENT – АБОНЕНТ, -та, ч. р. – особа або установа, що має абонемент.

Посвідчення абонента. Звернутись до абонента.

АБСОЛЮТНИЙ – ABSOLUTNY – АБСОЛЮТНИЙ – 1) безумовний, безвідносний; 2) цілковитий, повний.

Абсолютна істина.

АБСТРА́КЦИЯ – ABSTRAKCYA – АБСТРА́КЦИЯ – 1) віддаленість від реальної дійсності; 2) узагальнене поняття, теоретичне узагальнення, що виникає внаслідок абстрагуючої діяльності людського мислення.

Наукова абстракція. Абстракція вартості(ек.).

АВА́ЛЬ – AWAL, ŻYRO – АВА́ЛЬ, невідм., ч. р., (фін.)– 1) поручительство по векселю *, зроблене третьою особою у вигляді особливого гарантійного запису; 2) форма банківської гарантії по векселю.

Одержати аваль. Підписати аваль.

АВА́НС – AWANS, ZALICZKA – АВА́НС, -су, (фін.) – грошова сума або інша цінність, що видається в рахунок виплат, по котрих звіт буде після закінчення роботи.

Одержати аванс. Аванс на відрядження. Грошовий аванс.

АВАНСИ́РОВАНИЕ – UDZIELENIE ZALICZKI, ZALICZKOWANIE, ZADATKOWANIE – АВАНСУВА́ННЯ (ек.) – надання авансу.

Авансування капіталу. Авансування підприємства.

АВАНСОДА́ТЕЛЬ – ZALICZKODAWCA – АВАНСОДА́ВЕЦЬ, -вця – той, хто надає аванс.

АВИЗІ́РОВАТЬ – AWIZOWAĆ – АВИЗУВА́ТИ, -зую, -зуєш, (фін.) – офіційно повідомити клієнта про виконання бухгалтерією операцій по його рахунку, повідомити клієнта банку про дебетові * і кредитові * записи по рахунку.

АВИ́ЗО – AWIZO – АВИ́ЗО – офіційне повідомлення про бухгалтерські, банківські операції по рахунку клієнта.

Одержати авізо.

АВИ́СТА – A VISTA, AWISTA – АВИ́СТА (фін.) – 1) вексель * на пред'явника; 2) напис на векселі, що позначає плату по пред'явленню.

АВТОМАТИ́ЗАЦИЯ – AUTOMATYZACJA – АВТОМАТИ́ЗАЦИЯ – комплекс технічних, організаційних та ін. заходів, що дають можливість

вести виробничі процеси без безпосередньої участі людини в управлінні ними.

Автоматизація виробництва.

АВУА́РЫ – AWUARY – АБУА́РИ, -рів, (банк.) – 1) в широкому значенні різні активи *, за рахунок яких можливо провести плату і погасити зобов'язання їх власників; 2) кошти банку, що знаходяться на його рахунку в закордонних банках в іноземній валюті *.

Перевірити авуари.

АГЕ́НТ – AGENT – АГЕ́НТ, ч. р. – особа, що діє за дорученням установи, організації, виконує ділові доручення; уповноважений.

Комерційний агент. Страховий агент. Податковий агент.

АГЕ́НТСТВО – AGENCJA – АГЕ́НТСТВО – 1) організація, що виконує певні доручення установ чи приватних осіб; 2) установа, яка займається збиранням та обробкою інформації; 3) представництво, відділ будь-якої установи чи підприємства.

Банківське агентство. Агентство преси. Телеграфне агентство.

АГРА́РНЫЙ – AGRARNY, ROLNICZY, ROLNY – АГРА́РНИЙ – земельний; той, що стосується сільськогосподарського виробництва.

Аграрний менеджмент.

Аграрно-індустріальний. Аграрно-промисловий. Аграрно-сировинний.

АДАПТА́ЦИЯ – ADAPTACJA, PRZYSTOSOWANIE (SIE), DOSTOSOWANIE (SIE) – АДАПТА́ЦІЯ, одн. – 1) пристосування до нових умов і мети діяльності фірми шляхом зміни плану, змісту, маркетингу *; 2) скорочення та спрощення друкованого тексту (для дітей, для тих, хто починає вивчати іноземну мову).

Адаптація програми.

АДВОКА́Т – ADWOKAT – АДВОКА́Т (юр.) – повірений у судових справах, захисник на суді.

Адвокатський. Адвокату́ра.

Адвокатська практика.

АДМИНИСТРА́ЦИЯ – ADMINISTRACJA – АДМИНИСТРА́ЦІЯ – 1) органи державного управління, органи виконавчої влади; 2) посадові особи управління, керівний персонал установи, підприємства.

Адміністрація Президента. Адміністрація інституту.

Административно-управлénческий – адміністративно-управлінський. Административно-хозяйственный – адміністративно-господарський.

А́ЖИО – AŻIO, AGIO – А́ЖИО, с. р. – приплата до встановленого курсу валюти, до ціни акції.

Ажіо за терміновий обмін валюти.

АЖИОТА́Ж – AŻIOTAŻ, AGIOTAGE – АЖИОТА́Ж, -жу, ч. р. – 1) викликане коливанням курсу цінних паперів або цін посилення операцій на

біржі або на ринку цінних паперів з метою одержання прибутку; 2) сильне збудження, боротьба інтересів навколо будь-якого питання, справи.

*Ажіотаж на біржі **

АЖУР – À JOUR (вимовляється: a żur) АЖУР, ч. р., (фін.) – в бухгалтерії такий стан рахівництва, при якому записи в рахункових книгах, картках та ін. робляться в день, коли відбуваються операції.

АККРЕДИТІВ – AKREDYTUWA – АКРЕДИТІВ (фін.) – 1) платіжний документ, за яким одна кредитна установа (банк, ощадна каса) дає розпорядження іншій, згідно з заявкою клієнта і за його рахунок, сплатити певну суму грошей пред'явникові. Напр., вкладник місцевої ощадної каси одержує А., який дає можливість одержати гроші в ощадній касі іншого міста при переїзді; 2) різновид банківського рахунку, який дає можливість контрагенту * одержати на умовах, визначених в акредитивному дорученні, плату за товар, послуги, роботу негайно після виконання зобов'язання.

Акредитив грошовий – іменний документ, адресований банком-емітентом * своєму відділенню або банку, що містить доручення: виплатити гроші одержувачу в певний строк при додержанні умов, визначених в А.

Акредитив товарний – документ, що дозволяє зробити розрахунок між постачальником та замовником.

Пред'явити акредитив. Видати акредитив. Оплатити акредитив.

А-КОНТО – A CONTO – А-КОНТО, с. р., (торг.) – в рахунок плати.

АКТ – АКТ – АКТ, -ту – дія.

АКТ – АКТ, DOKUMENT, PROTOKÓŁ – АКТ, -та – документ.

Банківський акт. Адміністративний акт.

АКТІВ – AKTYW, AKTYWA – АКТИВ (фін.) – 1) частина бухгалтерського балансу *, який відображає всі матеріальні цінності, грошові кошти, що належать організації, фірмі; 2) уся власність фірми, підприємства або окремої особи, що має грошову вартість.

АКЦЕПТ – AKCERT – АКЦЕПТ (фін., юр.) – 1) згода на укладення договору у відповідності з пропозицією іншої сторони; 2) згода на оплату або гарантування оплати грошових, розрахункових, товарних документів; 3) форма розрахунків по векселях, чеках та ін. цінних паперах.

АКЦЕПТА́НТ – AKCERTANT – АКЦЕПТА́НТ – особа, що підписала вексель і тим самим взяла на себе зобов'язання по розрахунку.

АКЦЕПТОВА́НИЕ – AKCERTOWANIE – АКЦЕПТУВА́ННЯ (фін.) – гарантоване розміщення цінних паперів, одна з функцій посередницьких фірм при купівлі-продажу акцій.

АКЦІ́З – AKCYZA – АКЦІ́З – вид непрямого податку, здебільшого на товари широкого вжитку, комунальні та транспортні послуги, включається в вартість відповідного товару або плату за послуги.

Товарний акциз.

АКЦИОНЕР – AKCJONARIUSZ, UDZIAŁOWIEC, WŁAŚCICIEL AKCJI – АКЦИОНЕР – власник акцій, член акціонерного товариства *.

АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО – SPÓŁKA AKCYJNA (СКОРОЧЕНО S.A.) – АКЦИОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО – 1) організація, створена громадянами шляхом об'єднання їх вкладів з метою здійснення господарської діяльності; 2) форма організації підприємств, капітал яких утворюється шляхом продажу акцій.

Закрите акціонерне товариство – організація, акції якої не поступають у вільний продаж, а розповсюджуються лише серед установ.

Акціонерне товариство відкритого типу – власність формується за рахунок вільного продажу акцій на умовах, встановлених законодавством.

АКЦИЯ – AKCJA – АКЦІЯ (фін.) – цінний папір, що свідчить про внесення певного паю в підприємство і дає власникові право на дивіденд *. Акції випускаються акціонерним товариством і дають право акціонеру на одержання частини прибутку у вигляді дивіденду.

Акції банківські. Акції іменні. Акції засновницькі (фундаторські).

АЛИБИ – ALIBI – АЛІБІ, невідм., с. р., (юр.) – доказ невинності особи у злочині, оскільки вона в момент вчинення його перебувала в іншому місці.

АЛЬПАРИ – AL PARI – АЛЬПАРІ (фін.) – відповідність ринкового (біржового) курсу валюти, цінних паперів, векселів їхньому номіналові.

АЛЬТЕРНАТ – ALTERNAT – АЛЬТЕРНАТ, -ту, (дипл.) – у міжнародному праві сукупність правил, що регулюють порядок підписання договору.

АЛЬТЕРНАТИВА – ALTERNATYWA – АЛЬТЕРНАТИВА – необхідність вибору між двома (або більше) можливостями рішення, що виключають одне одного; кожна з цих можливостей.

Альтернативний варіант (протил. – *безальтернативний варіант*).

АЛЬЯНС – ALIANS – АЛЬЯНС, -су – об'єднання, союз держав, організацій на основі договірних зобов'язань.

Північний альянс.

АМОРАЛЬНЫЙ – AMORALNY – АМОРАЛЬНИЙ – позбавлений моралі, тобто поглядів і уявлень, норм і оцінок, що регулюють поведінку людей у суспільстві.

Аморальний вчинок. Аморальний підхід до вирішення ділового питання.

АМОРТИЗАЦИЯ – AMORTYZACJA, ZAMORTYZOWANIE, UMORZENIE – АМОРТИЗАЦІЯ (ек.) – 1) поступове зношування основних фондів (устаткування, будівель, споруд) і перенесення їхньої вартості на вироблювану продукцію; 2) зменшення цінності оподаткованого майна; 3) поступове погашення боргу окремою особою або установою шляхом періодичних внесків або викупу зобов'язань; 4) визначення боргового зобов'язання недейсним внаслідок його втрати, крадіжки та ін.

Амортизація капіталу.

Амортизувати – амортизувати, -зую, -зуєш.

АНА́ЛИЗ – ANALIZA – АНА́ЛІЗ – метод дослідження, що полягає у мисленому або практичному розчленуванні цілого на складові частини. Протил. – синтез.

Аналізувати ситуацію.

АНА́ЛОГ – ANALOG, ODPOWIEDNIK – АНА́ЛОГ – об'єкт, що являє собою відповідність іншому предмету, явищу, поняттю.

Аналог укладеному раніше договору.

Аналогічний висновок.

АНА́РХИЯ – ANARCHIA – АНА́РХІЯ – безвладдя, хаос.

Анархія виробництва (ек.) – стихійність, хаотичність, безплановість суспільного виробництва.

АННУИТЕ́Т – ANNUITY – АНУИТЕ́Т, -ту, (фін.) – в країнах з ринковою економікою вид державної позики, з якої кредитор періодично одержує певний доход (ренту), що встановлюється з розрахунком на поступову сплату боргів й процентів з нього.

АННУЛІ́РОВАНИЕ – ANULOWANIE, KASOWANIE, UNIEWAŻNIENIE, ODWOŁANIE, ZNIESIENIE, UMORZENIE – АНУЛЮВА́ННЯ – скасування, оголошення недійсним якого-небудь акта, договору або прав.

Анулювання контракту. Анулювання боргів.

АНТИЦИПА́ЦІЯ – ANTYCYPACJA, ANTYCYPOTOWANIE – АНТИЦИПА́ЦІЯ – виплата грошей по борговому зобов'язанню до визначеного строку; оподатковування раніше, ніж передбачено законом.

Проведення антиципації.

АПЕЛЛІ́РОВАТЬ – APELOWAĆ, ODWOŁAĆ SIĘ – АПЕЛЮВА́ТИ (юр.) – 1) оскаржувати яку-небудь постанову у вищій інстанції; 2) звертатись за підтримкою, порадою.

Подати апеляцію до суду.

АППАРА́Т – APARAT – АПАРА́Т, -ту (про установу) – 1) сукупність установ, що обслуговують певну галузь управління, господарства; 2) працівники, штат установи, організації.

Державний апарат. Керівний апарат. Адміністративно-управлінський апарат. Банківський апарат.

АРБІ́ТР – ARBITER, ROZJEMCA, SĘDZIA POLUBOWNY – АРБІ́ТР, -ра – 1) службова особа, що розв'язує майнові спори між підприємствами, установами й організаціями; 2) посередник у спорах несудового характеру, обраний сторонами за взаємною згодою.

Звертатись до арбітра.

АРБИТРА́Ж – ARBITRAŻ, ROZJEMSTWO – АРБИТРА́Ж, -жу – 1) спосіб розв'язання спору не в судовому порядку, а за участю арбітрів; 2) купівля іноземної валюти чи ін. цінностей на одному офіційному валютному ринку і продаж на іншому валютному ринку, щоб одержати прибуток на різниці в курсах валют або цінностей.

Валютний арбітраж. Вексельний арбітраж.

АРГУМЕНТА́ЦИЯ – ARGUMENTACJA, ARGUMENTOWANIE, UZASADNIENIE – АРГУМЕНТА́ЦІЯ – наведення аргументів (доказів, підстав) на користь будь-чого.

Згодитись з аргументацією партнера.

АРЕН́ДА – ARENDA, CZYNSZ DZIERŻAWNY, DZIERŻAWA, OPŁATA DZIERŻAWNA, NAJEM, WZIĘCIE W DZIERŻAWĘ, WYDZIERŻAWIENIE – ОРЕН́ДА – 1) найм однією особою (організацією) у другої особи (організації) майна (землі, житла, підприємств) з правом тимчасово користуватися ним за певну плату; 2) плата за користування таким майном.

Орендування приміщення. Орендне підприємство – підприємство, що здійснює підприємницьку діяльність на основі взятого ним в оренду майнового комплексу.

Орендна плата.

АРИСТОКРА́ТІЯ – ARYSTOKRACJA – АРИСТОКРА́ТІЯ – привілейована верхівка якогось класу або соціальної групи.

Фінансова аристократія. Робітнича аристократія.

АРТЕ́ЛЬ – ARTEL, SPÓŁDZIELNIA – АРТІ́ЛЬ, -лі – об'єднання осіб будь-якої професії для спільної роботи з загальною відповідальністю і участю у прибутках.

Промислова артіль. Сільськогосподарська артіль. Артіль трудова.

АССИГНОВА́НИЕ – ASYGNOWANIE, WYASYGNOWANIE – АСИГНУВА́ННЯ (фін.) – виділення певної суми грошей (з фондів підприємств, галузей, фірм) для затрат на певні цілі.

Асигнування на будівництво.

АССОРТИМЕ́НТ – ASORTYMENT, SORTYMENT – АСО́РТИМЕ́НТ, -ту, ч. р. – підбір товарів одноіменної продукції, перелік різновидів по сортах, розмірах тощо.

Різноразовий асортимент продукції.

АССОЦІА́ЦИЯ – STOWARZYSZENIE, TOWARZYSTWO, ZRZESZENIE, ZWIĄZEK – АСО́ЦІА́ЦІЯ – добровільне об'єднання організацій або фізичних осіб для досягнення спільної господарської або ін. мети.

Асоціація підприємців.

АТАШЕ́ – АТТАШЕ́ (вимовляється: ataszé) АТАШЕ́, невідм., ч. р., (дипл.) – службова особа – представник будь-якого відомства, відряджена до дипломатичних представництв або відповідних відомств країни перебування.

Комерційний (торговий) аташе. Фінансовий аташе.

АУДИЕ́НЦИЯ – AUDIENCJA – АУДІЕ́НЦІЯ – офіційний прийом у високопоставленої особи; прийом главою держави дипломатичного представництва або особи, що займає високу державну посаду.

Прохання про аудієнцію.

АУДИТ – AUDYT – АУДИТ, одн. – вид фінансового контролю за діяльністю фірми та ін. організації у вигляді незалежної ревізії бухгалтерської звітності, що проводиться за бажанням клієнта.

Провести аудит.

Аудитор – особа, що одержала право займатися аудиторською діяльністю.

АУКЦІОН – AUKCYJA, LICYTACJA, PRZETARG – АУКЦІОН, -ну – продаж товарів, майна з публічного торгу особі, котра запропонувала найвищу ціну.

Б

БА́ЗА – BAZA, PODSTAWA, CENTRALA, SKŁAD, ZAPLECZE – БА́ЗА, -зи, ж.р. – 1) основа будь-чого; 2) установа, підприємство по забезпеченню чи обслуговуванню будь-чого; 3) місце зберігання товарів, матеріалів тощо.

База промислова. База сировинна. База збутова.

БА́ЗАР – BAZAR, JARMARK, KIERMASZ, TARG, TARGOWISKO – БА́ЗАР, -ру, ч. р. – місце для торгівлі, а також роздрібна торгівля на такому місці; ринок.

Продуктовий базар. Книжний базар.

БА́ЗИС – BAZA, PODSTAWA – БА́ЗИС, -су, (ек.) – сукупність виробничих відносин певного суспільства, що відповідають характеру і рівню розвитку продуктивних сил; економічний лад суспільства на даному етапі його розвитку.

Економічний базис. Базис і надбудова.

БАЛА́НС – BILANS, ZESTAWIENIE BILANSOWE – БАЛА́НС, -су – 1) система показників діяльності підприємства; 2) співвідношення між потенціальними можливостями підприємства і їх використанням.

Баланс торговий. Бухгалтерський баланс. Бюджетний баланс.

Баланс платіжний – співвідношення між надходженням коштів на рахунок і платежами по зобов'язанням.

Баланс розрахунковий – співвідношення на будь-яку дату вимог і зобов'язань даної сторони, незалежно від строків надходження платежів.

Баланс зведений – система показників, що визначають найбільш важливі пропорції формування і використання фінансових ресурсів тієї чи іншої юридичної особи (суб'єкта, держави) за певний період.

БА́НК – BANK – БА́НК, -ку – фінансова установа, що акумулює тимчасово вільні кошти (вклади), надає кредит, здійснює грошові розрахунки, випускає в обіг гроші та цінні папери.

Акціонерний банк. Національний банк. Банк дочірній.

Банк-гарант – банк, який поручився за свого клієнта.

Банк депозитний – банк, що робить кредитно-розрахункові операції за рахунок залучення депозитів*.

Банк інвестиційний – банк, який займається розміщенням цінних паперів.

Банк іпотечний – банк, що видає довгострокові позики (ссуди – рос.) під запоруку майна, землі, міських будівель.

Банк кооперативний – банк, організований товаровиробниками на пайових частках забезпечення взаємних потреб у кредиті.

Банк центральний (національний, емісійний) – основна ланка кредитно-грошової системи держави, що має право монопольної емісії платіжних коштів, регулювання грошового обміну, валютного курсу, зберігання офіційних золото-валютних резервів.

Банковские инвестиции – банківські інвестиції – вклади банківських ресурсів в облігації держзаймів, акції будь-яких компаній та ін. цінні папери.

БАНКНОТ (уст. БАНКНОТА) – BANKNOT, BILET BANKOWY, PIENIĄDZ PAPIEROWY – БАНКНОТ (усн. БАНКНОТА), (фін.) – паперовий грошовий знак, що випускається в обіг центральними банками замість металевих грошей або нарівні з ними як засіб обігу й платежу.

Банкнот нерозмінений. Банкнот вартістю сто гривень.

БАНКРОТ – BANKRUT – БАНКРОТ, БАНКРУТ – 1) боржник, нездатність якого виплатити борги встановлена судом (окрема особа, установа або акціонерне товариство); 2) той, хто нездатний виконати зобов'язання, неспроможний здійснити плани, хто розорився.

Банкрутство (банкрутство) державне. Політичне банкрутство.

БАРЬІШ (уст.) – PROFIT, ZYSK – БАРІШ, -шу, ч. р., (усн.) – прибуток, матеріальна користь.

БАРТЕР – BARTER – БАРТЕР – вид торгової угоди, коли передача права власності на товар, взаємний обмін продуктами або послугами здійснюється без грошової оплати (натуральний обмін).

Бартерна угода.

БЕЗДЕНЕЖНИЙ – BEZPIENIĘŻNY, BEZGOTÓWKOWY – БЕЗГРОШОВИЙ, БЕЗГРОШЕВИЙ, -а, -е (фін.) – 1) той, що робиться без грошей, на основі обміну, взаємних розрахунків; 2) той, що має мало грошей.

Безгрошовий обмін. Безгрошевий партнер.

БЕЗДЕФИЦИТНИЙ – BEZDEFICYTOWY – БЕЗДЕФИЦИТНИЙ, -а, -е – 1) наявний в достатній кількості; 2) незбитковий.

Бездефіцитний бюджет. Бездефіцитна торгівля.

БЕЗДОХОДНИЙ – NIEDOCHODOWY, NIEZYSKOWY – БЕЗДОХОДНИЙ, -а, -е – неприбутковий, безприбутковий.

Бездоходне підприємство.

БЕЗНАЛІЧНИЙ – BEZGOTÓWKOWY – БЕЗГОТІВКОВИЙ, -а, -е, (фін.) – безгрошовий, безгрошевий (розрахунок).

БЕЗРАБО́ТИЦА – VEZROBOSIE – БЕЗРОБІ́ТТЯ, с. р. – наявність безробітних, що не мають постійного заробітку.

Безробіття масове (відносно, повне, приховане).

БЕСПЛА́НОВЫЙ – VEZPLANOWY – БЕЗПЛА́НОВИЙ, -а, -е – той, що ведеться без плану.

Безпланове господарство.

БЕСПО́ШЛИННЫЙ – VEZCŁOWY – БЕЗМІ́ТНИЙ, -а, -е – вільний від митної оплати.

Безмитна торгівля.

БІ́ЗНЕС – BIZNES – БІ́ЗНЕС, -су одн. – ініціативна підприємницька діяльність в умовах ринкових стосунків, що приносить прибуток.

Вигідний бізнес.

Бізнесмен – підприємець, комерсант, котрий займається будь-яким видом економічної діяльності.

БІ́РЖА – GIEŁDA, PARKIET – БІ́РЖА – 1) ринок оптової торгівлі товарами (товарна Б.), цінними паперами (фондова Б.), валютою (валютна Б.); 2) установа – посередник між робітниками і підприємцями під час акту купівлі-продажу робочої сили (Б. праці.); 3) установа, приміщення, де здійснюються біржові операції.

БИРЖЕВА́Я КОТИРОВА́КА * – NOTOWANIA GIEŁDOWE – БІРЖОВЕ́ КОТИРУВА́ННЯ *, с. р. – курси цінних паперів або ціни товарів біржової торгівлі, що реєструються і публікуються котирувальною комісією відповідної біржі.

Перевірити котирування.

БИРЖЕВО́Й КУРС – KURS GIEŁDOWY – БІРЖОВІ́Й КУРС – ціна продажу цінних паперів (акцій, облігацій), котрі знаходяться в обігу на біржі.

Зміна біржового курсу.

БЛАГОСОСТО́ЯНИЕ – DOBROBYT, DOSTATEK – ДОБРО́БУТ, -ту – матеріальний достáток.

Добробут працівників.

БЛАГОТВОРИ́ТЕЛЬНОСТЬ – DOBROCZYNNOŚĆ – БЛАГОДІ́ЙНІСТЬ, -ності – допомога, добродійність.

Громадська благодійність.

БЛАНК – BLANKIET, FORMULARZ, DRUK – БЛАНК, -ка, ч. р. – друкована стандартна форма документа, що заповнюється конкретними даними.

Вексельний бланк. Бланк доручення.

БОГА́ТСТВО – BOGAŃSTWO, MAJĄTEK – БАГА́ТСТВО, -ва, с. р. – розкіш, наявність великих цінностей.

Напр., в діловій мові: *суспільне багатство; багатство національне; багатство речове (грошове).*

БОЙКО́Т – WOJKOT – БОЙКО́Т, -ту – 1) відмова, утримання населення від участі у виборах, інших суспільних заходах; 2) спосіб політичної або

економічної боротьби шляхом відмови від участі в тих чи інших організаціях, органах тощо.

Економічний бойкот. Бойкот підприємства.

БО́НУС – BONUS – БО́НУС, одн. – 1) додаткове винагородження, премія; 2) додатковий дивіденд *, знижка (скидка – рос.).

Одержати бонус.

БО́НЫ – VONY – БО́НИ, мн. – 1) кредитні документи, за якими власник може одержати в певний строк грошову суму або інші цінності; паперово-грошові знаки, що тимчасово пускаються в обіг як розмінні гроші; 2) паперові гроші, що вийшли з обігу і стали предметом колекціонування.

БОНИФИКА́ЦИЯ – BONIFIKACJA, BONIFIKATA, DOPLATA – БОНИФІКА́ЦІЯ (торг.) – доплата до ціни товару, якщо фактична якість його вища за передбачену договором.

Боніфікація експортна.

Зворотна боніфікація – скинення з ціни товару, що постачається, якщо його якість нижче обумовленої в договорі.

БРЕЙК – BREAK-EVEN-POINT (вимовляється: brejk iwen pojnt) – БРЕЙК – швидке і різке падіння цін.

БРО́КЕР – BROKER, POŚREDNIK HANDLOWY – БРО́КЕР, -ра – посередник під час укладання різних угод, у тому числі й на біржі, котрий спеціалізується на певних видах товарів або послуг; посередник, що діє за дорученням і за рахунок клієнтів, одержуючи від них винагородження.

Брокерська фірма – компанія, яка займається посередницькою діяльністю на біржі.

БРУ́ТТО – BRUTTO – БРУ́ТТО, с. р., невідм., (торг.) – вага товару з упаковкою (тарою). Протил. – НЕ́ТТО – вага товару без упаковки (тари).

БУХГАЛТЕ́РИЯ – BUCHALTERIA, KSIĘGOWOŚĆ, RACHUNKOWOŚĆ – БУХГАЛТЕ́РІЯ – 1) ведення бухгалтерського обліку; 2) структурний підрозділ підприємства, установи, організації, який здійснює бухгалтерський облік і звітність, контроль за додержанням фінансової і кошторисної дисципліни.

Бухгалтерія інституту.

БЮДЖЕ́Т – BUDŻET – БЮДЖЕ́Т, -ту – розпис доходів і видатків держави, підприємства, фірми, установи на певний строк.

Затвердити державний бюджет. Місцевий бюджет.

Бюджет бездефіцитний – видатки не перевершують доходи.

Бюджет дефіцитний – перевищення видатків над доходами.

БЮРОКРА́Т – BIUROKRATA – БЮРОКРА́Т, -та – службова особа, яка виконує свої обов'язки формально, на шкоду справі; волокитник, формаліст.

БЮЛЛЕТЕ́НЬ – BIULETYN – БЮЛЕТЕ́НЬ, -тэня, ч. р. – 1) коротке офіційне повідомлення в пресі про подію суспільного значення; 2) біржовий огляд цін на товари, цінні папери; 3) виборчий бюлетень.

Біржовий бюлетень. Торговий бюлетень.

В

ВАЛОВОЇ – OGÓLNY, ŁĄCZNY, RYCZAŁTOWY – ВАЛОВІЙ (торг., ек.) – загальний, взятий у цілому, без відрахування витрат.

Валовий дохід. Валова продукція.

ВАЛОРИЗАЦІЯ – WALORYZACJA – ВАЛОРИЗАЦІЯ (ек.) – штучне підвищення ціни будь-якого товару (головним чином через скорочення його виробництва) або курсу паперових грошей.

ВАЛЬВАЦІЯ – EWALUACJA – ВАЛЬВАЦІЯ (ек.) – визначення цінності іноземної монети в грошовій одиниці даної держави не за її номіналом, а за вагою вміщеного в ній валютного металу (срібла, золота).

ВАЛЮТА – WALUTA – ВАЛЮТА – 1) грошова одиниця даної країни; 2) іноземні гроші, а також векселі*, чеки тощо, використовувані в міжнародних розрахунках.

Валюта тверда – валюта, стійка по відношенню до власного номіналу, а також курсів інших валют; забезпечена золотом або іншими цінностями.

Валюта надаюча – валюта, що знецінюється по відношенню до власного номіналу і стійких валют інших країн.

Валюта оборотна – валюта, яка може бути обмінена на іншу валюту.

Гривня – валюта України. Одержати валюту.

ВАЛЮТНИЙ КУРС – KURS WALUTOWY – ВАЛЮТНИЙ КУРС – співвідношення обміну грошових одиниць різних країн.

ВАУЧЕР – VOUCHER (вимовляється: wauczer) – ВАУЧЕР – 1) грошовий виправдувальний документ (квитанція, оплачений рахунок та ін.); 2) приватизаційний чек.

Одержати ваучер.

ВÉКСЕЛЬ – WEKSEL – ВÉКСЕЛЬ, -ля – письмове боргове зобов'язання встановленої форми, цінний папір, що дає кредитору (векселедержателю) право вимагати від боржника (векседавця) оплати зазначеної у векселі суми грошей у вказаний строк.

Вексель простиий – вексель на ім'я кредитора.

Вексель комерційний – вексель, що видається під за поруку товарів.

Терміновий вексель. Вексель довгостроковий.

ВЕРДІКТ – WERDYKT – ВЕРДІКТ, -ту, (юр.) – рішення присяжних засідателів з приводу винності чи невинності підсудного.

Виправдувальний вердикт.

ВÉТО – WETO, VETO, SPRZECIW – ВÉТО, с. р., невідм. – 1) заборона; відмова голови держави підписати і ввести в дію законопроект, прийнятий парламентом.

Абсолютне вето. Остаточне вето.

ВЗАЙМЫ – TYTUŁEM POŻYCZKI – В ПО́ЗИКУ, В ПО́ЗИЧКУ – взяти будь-що в борг.

Взяти в позичку гроші.

ВІЗА – WIZA – ВІЗА – 1) позначка службової особи на документі, акті, що свідчить про його дійсність або надає йому юридичної сили; 2) позначка на закордонному паспорті, яка дозволяє в'їзд, проживання, виїзд з відповідної держави.

В'їзна (виїзна) віза.

ВКЛАД – LOKATA – ВКЛАД, -ду, (фін., ек.) – грошові збереження населення, підприємств і організацій, внесені в банк під певний процент.

Вклад безстроковий. Вклад на поточний рахунок.

ВНАЁМ – DO WYNAJĘCIA – В НАЙМИ – в користування за договірну плату.

Взяти в найми приміщення.

ВОСПРОИЗВОДСТВО – ODTWORZANIE, REPRODUKCJA – ВІДТВО́РЕННЯ (ек.) – процес суспільного виробництва, що постійно поповнюється в послідовних стадіях, які змінюють одна одну.

Відтворення капіталу. Відтворення суспільного продукту.

ВСТРЁЧНАЯ ТОРГОВЛЯ – HANDEL WZAJEMNY – ЗУ́СТРІЧНА ТОРГІВЛЯ – баланс експортно-імпортних* операцій, за яких закупка продукції супроводжується відповідними поставками товарів.

Г

ГА́ВАНЬ – PRZYSTAŃ – ГА́ВАНЬ, -ні – внутрішня частина порту, призначена для стоянки суден.

Товар прибув у гавань.

ГАЛАНТЕРЕ́Я – GALANTERIA – ГАЛАНТЕРЕ́Я – предмети туалету (стрічки, мереживо, гудзики, рукавички, парасольки, галстуки тощо).

Продаж галантерей.

Галантерейний відділ.

ГАРА́НТ – PORĘCZYCIEL, ŻYRANT – ГАРА́НТ (юр.) – поручи́тель; держава, установа або особа, що дає будь-яку гарантію.*

Президент – гарант конституції.

ГАРА́НТИЯ – GWARANCJA, PORĘCZENIE, REKOJMIJA – ГАРА́НТІЯ – поручительство; умова, що забезпечує будь-що.

Гарантія якості продукції. Гарантія банківська. Трудова гарантія.

Гарантійний талон. Гарантійний чек. Гарантійний внесок.

Гарантійний контракт – контракт, згідно з яким дана фізична або юридична особа зобов'язується виступити у ролі гаранта.

Гарантійне зобов'язання – гарантія, яку банк дає покупцю за проханням постачальника товарів або послуг.

ГАРАНТІРОВАТЬ – GWARANTOWAĆ, RĘCZYĆ – ГАРАНТУВАТИ, -ту́ю, -ту́еш – ручи́тися, забезпечувати.

Гарантува́ти право на працю.

ГÉНЕЗИС – GENEZA – ГÉНЕЗИС, -су, ч.р. – походження, виникнення; процес утворення.

Гéнезис будь-якої економічної теорії.

ГЕРБ – GODŁO – ГЕРБ, -ба́ – знак держави, міста чи роду.

Державний герб.

Гéрбовий – гéрбовий.

Гéрбовий папір – офіційний бланк, призначений для складання деяких фінансових документів або договорів.

Гéрбові знаки – спеціальні бланки або марки, необхідні при здійсненні деяких справ (в судових, банківських діях та ін.).

Гербовий знак для складання векселів.

ГИПЕРИНФЛЯЦИЯ – HIPERINFLACJA – ГИПЕРИНФЛЯЦИЯ – виключно швидке зростання рівня товарних цін і грошової маси в обігу, що призводить до різкого знецінювання грошової одиниці.

ГЛАВА – GŁOWA (czegoś, pr. państwa) – ГОЛОВА́, ГЛАВА́ – головна особа.

Глава держави. Глава уряду. Голова (председатель – рос.) зборів.

ГЛАСНОСТЬ – PUBLICZNOŚĆ – ГЛАСНІСТЬ, -ості – прилюдність; привселюдність.

Гласність (прилюдність) справи. Гласність суду. Гласність судочинства.

ГНЁТ – UCISK – ГНІТ, -ту – у́тиск (частіше мн. – у́тиски).

*Гніт адміністративний. Гніт фіскальний. * Гніт капіталу.*

ГОНОРА́Р – HONORARIUM – ГОНОРА́Р, -ру – грошова винагорода авторам за твори літератури і мистецтва.

Гонорар авторський.

ГРАНИ́ЦА – GRANICA – КОРДОН, -ну – межа між двома державами.

Кордон митний (таможенный – рос.).

ГРАНТ – GRANT – ГРАНТ – цілеспрямована дотація *, субсидія, грошова допомога.

ГРІ́ВНА – HRYWNIA – ГРІ́ВНЯ – українська грошова одиниця (історична назва).

Одержати вісімнадцять гривень.

ГРЮ́НДЕРСТВО – GRZYNDERSTWO – ГРЮ́НДЕРСТВО (ек.) – квапливе заснування підприємств, акціонерних товариств у період пожвавлення виробництва і торгівлі в умовах ринкової економіки.

Д

ДАВАТЬ, ДАТЬ – DAĆ, DAWAĆ (DAJE, DAJESZ) – ДАВАТИ (ДАЮ, ДАЄШ), ДАТИ (ДАМ, ДАСІ).

Дать взаймы - позичити, дати в по́зику.

Дать деньги в процéнт – позичити гроші на процéнт.

Дать показáние (юр.) – дати показáння, свідчити.

ДАВЛЕНИЕ – PRESJA, CIŚNIENIE, NACISK, UCISK – ТИСК, ТІСНЕННЯ, НА́ТИСК.

Давление экономическое – тиск економічний.

ДАКТИЛОСКОПИЯ – DAKTYLOSKOPIA – ДАКТИЛОСКОПІЯ (юр.) – розділ криміналістики, що вивчає будову шкірних узорів пальців рук з метою встановлення особи, розшуку карних злочинців.

ДА́ТО-ВЕ́КСЕЛЬ – WEKSEL DATOWANY – ДА́ТО-ВЕ́КСЕЛЬ, -ля – вексель, строк платежу за яким встановлюється через певний час з дня його видачі.

ДВИЖÉНИЕ – RUCH – РУХ, -ху.

Движение агрáрное – рух агрáрний.

Движение забастóвочное – рух страйковий.

Движение реформáторское – рух реформáтський.

Движение денег – рух гро́шей (ек.).

Движение зáработной платы – рух заробітної плати (ек.).

Движение капита́ла – рух капита́лу (ек.).

Движение нормы прибыли восходя́щее – рух норми прибу́тку висхідний (ек.).

Движение нормы прибыли нисходя́щее – рух норми прибу́тку низхідний (ек.).

Движение товаров, цен – рух това́рів, ці́н (ек.).

ДВІ́ЖИМОСТЬ – RUCHOMOŚĆ, MAJĄTEK RUCHOMY – РУХО́МІСТЬ, -ності, одн., (юр.) – майно, не зв'язане з землею, тобто речі, які можна перенести або перевезти (товари, гроші, цінні папери та ін.), або які можуть рухатись самі (тварини).

ДЕ́БЕТ – DEBET, SALDO DEBETOWE – ДЕ́БЕТ, -ту, одн., (бухг.) – ліва сторона бухгалтерського рахунку, на якій відображають господарські операції: 1) в рахунках активу * являє собою прибуткову частку, куди заносяться всі надходження; 2) в рахунках пасиву * - видаткову частину, де групуються всі витрати.

ДЕБИТО́Р – DŁUŻNIK – ДЕБИТО́Р – боржник, юридична або фізична особа, яка має грошову заборгованість певному підприємству, установі, організації.

ДЕВАЛЬВА́ЦИЯ – DEWALUACJA – ДЕВАЛЬВА́ЦИЯ – офіційне зменшення золотого змісту (вартості) грошової одиниці, зниження курсу паперових грошей щодо золота або іноземної валюти.

ДЕВІ́ЗИ – DEWIZY – ДЕВІ́ЗИ – платіжні засоби (частіше в іноземній валюті), за допомогою яких здійснюються міжнародні розрахунки: векселі, чеки, перекази, акредитиви *, іноземні банкноти, іноземні монети.

ДЕКЛАРА́ЦІЯ – DEKLARACJA – ДЕКЛАРА́ЦІЯ – 1) заява платника податку про характер і розмір доходів; 2) заява вантажоперевізника до митниці про кількість товару, його вагу, ціну, сорт для визначення мити; 3) документ, що додається до грошових і цінних пакетів, які пошта надсилає за межі країни.

Митна декларація. Декларація торгова (торговельна).

ДЕКО́РТ – DEKORT – ДЕКО́РТ, -ту, (ек.) – зниження ціни товару за дострокову оплату його; зниження ціни товару, якщо якість товару нижча, ніж передбачено угодою, або товар іншого зразка.

ДЕЛЕ́Ц – SPRYCIARZ – ДІЛЮ́К, -лка́.

Ділок біржовий.

ДЕЛІ́КТ – DELIKT – DELIKWENT – ДЕЛІ́КТ, -ту, (юр.) – вчинення дії, що суперечить законові, будь-яке правопорушення.

Деликт гражданский – делікт цивільний.

Делікт міжнародний – порушення норм міжнародного права або міжнародних зобов'язань.

Делінквент – правопорушник (в англо-американському праві).

ДЕ́ЛО – SPRAWA, PRACA, ZAJĘCIE, CZYN, DZIEŁO, INTERES – СПРА́ВА.

Справа банкова. Справа цивільна. Справа кредитна. Справа особова. Справа судова.

ДЕМАРКЕ́ТИНГ – DEMARKETING – ДЕМАРКЕ́ТИНГ – 1) маркетинг * в таких умовах, коли попит на товари перевищує рівень виробничих потужностей і товари користуються надзвичайним попитом; 2) заходи для зниження попиту.

ДЕ́МПІНГ – DEMPING – ДЕ́МПІНГ, -гу, (ек.) – вивіз товарів з країни за кордон по значно більш низьких цінах, ніж ціни в межах цієї країни або на світовому ринку з метою захоплення зовнішніх ринків і усунення конкурентів (бросовой экспорт – рос.).

Демпінг валютний.

ДЕНОНСА́ЦІЯ – DENOSACJA, WYPOWIEDZENIE – ДЕНОНСА́ЦІЯ, ДЕНОНСУВА́ННЯ – повідомлення однією державою іншій про розрив договору; відмова від договору.

Денонсува́ти – оголосити будь-що недійсним, таким, що зупинив свою дію.

Денонсувати договір. Денонсувати угоду.

ДЕ́НЬГИ – PIENIĄDZ, PIENIĄDZE, FORSA – ГРО́ШІ, -шей, мн. – 1) металеві та паперові знаки, що є мірою вартості при купівлі-продажу; особливий товар, що має значення загального еквіваленту при обміні товарів.

Гроші авансовані. Гроші паперові. Гроші комісійні. Гроші кредитні. Гроші металеві. Гроші світові. Гроші національні. Гроші знецінені. Гроші обігові (оборотные – рос.). Гроші рахункові.

ДЕПОЗИТ – DEPOZYT – ДЕПОЗИТ, -ту, (фін.) – 1) грошові кошти або цінні папери, що їх вносять до кредитних установ (банків, ощадних кас) для зберігання; 2) гроші, які вносить боржник в судову установу для передачі кредитору.

Депозит термінівий. Депозит банківський.

Депозитний внесок. Депозитний рахунок. Депозитна операція.

ДЕПОЗИТОР (или ДЕПОНЕНТ) – DEPOZYTOR (DEPONENT) – ДЕПОЗИТОР (або ДЕПОНЕНТ) – особа або організація, яка є власником депозиту*.

ДЕПОРТ – DEPURT – ДЕПОРТ, -ту, (ек.) – купівля цінних паперів з одночасним продажем їх на певний строк за нижчим курсом. В країнах з ринковою економікою застосовують на фондовій біржі* для одержання курсової різниці (репорт – протил.).

ДЕПРЕССИЯ – DEPRESJA, ZASTÓJ – ДЕПРЕСІЯ (ек.) – характеризується застоєм у господарстві, недовантаженням підприємств, безробіттям, млявою торгівлею, що настають після періоду надвиробництва в умовах ринкової системи.

Депресія економічна. Депресія хронічна. Депресія перманентна.

ДЕРЖАТЕЛЬ – POSIADACZ – ДЕРЖАТЕЛЬ, -ля.

Держатель позики. Держатель акцій. Держатель векселя.

ДЕ-ФАКТО [ДЭ] – DE FACTO (вимовляється: de fakto) ДЕ-ФАКТО – фактично, на ділі (де-юре – протил.). Одна з форм фактичного визнання однією державою іншої держави або уряду, що не зумовлює встановлення дипломатичних відносин.

ДЕФИЦИТ – DEFICYT – ДЕФИЦИТ – 1) нестача будь-чого; нестача матеріальних цінностей порівняно з потребою в них; 2) перевищення видатків над доходами.

Дефіцит товарів. Бюджетний дефіцит.

Дефіцит товарний – невідповідність товарної пропозиції попиту.

ДЕФЛЯЦІЯ [ДЭ] – DEFLACJA – ДЕФЛЯЦІЯ (ек., фін.) – вилучення з обігу частини надмірної грошової маси, випущеної в період інфляції.

ДЕ-ЮРЕ [ДЭ-ЮРЭ] – DE IURE (вимовляється: de jure) ДЕ-ЮРЕ – 1) згідно з законом, формально, юридично; 2) офіційне визнання держави або уряду з встановленням дипломатичних відносин.

Визнати уряд іншої держави (як?) де-юре.

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ – DYWERSYFIKACJA – ДИВЕРСИФІКАЦІЯ (ек.) – перехід фірм до багатопрофільного виробництва в умовах науково-технічної революції та нерівномірного розвитку економіки, одночасний

розвиток багатьох видів виробництва, розширення асортименту вироблюваної продукції, внаслідок чого утворюються багатогалузеві комплекси.

ДИВИДЕНД – DYWIDENDA – ДИВИДЕНД, -ду, (ек.) – 1) частина прибутку акціонерного товариства, яку щорічно розподіляють між акціонерами за акціями * після виплати податку та ін.; 2) доход акціонера, який формується за рахунок прибутку підприємства, що випускає акції.

Дивіденд гарантований. Річний дивіденд.

ДИЗАЖИО – DYZAŻIO, DISSAGGIO – ДИЗАЖИО, невідм., с. р., (фін.) – відхилення біржового курсу грошових знаків та фондових цінностей у бік зниження від їхньої номінальної вартості (ажіо – протил.).

ДІЛЕР – DILER, DEALER – ДІЛЕР – особа або фірма, котрі здійснюють біржове або торгове посередництво, при цьому діють від свого імені і за свій рахунок.

ДИНАР – DINAR – ДИНАР, -ра – грошова одиниця Іраку, Тунісу, Ірану та ін.

ДИРХАМ – DIRHARM – ДИРХАМ – грошова одиниця Марокко.

ДИСКОНТ – DYSKONTO – ДИСКОНТ, -ту, (фін.) – процент, що його отримують банки за операцію купівлі векселів до закінчення їхнього строку.

Дисконт векселів.

ДИСПОНЕНТ – DYSPONENT – ДИСПОНЕНТ (фін.) – 1) уповноважений у справах фірми; 2) той, що має вільні суми на рахунках у комісіонерів * чи кореспондентів банку.

ДИСТРИБЬЮТОР – DYSTRYBUTOR – ДИСТРИБ'ЮТОР – 1) брокер *, що розподіляє цінні папери серед клієнтури; 2) оптовий посередник (фірма, торговець), котрий займається перепродажем товарів від свого імені і за свій рахунок.

ДИСЦИПЛІНА – DYSCYPLINA – ДИСЦИПЛІНА – обов'язкове підпорядкування встановленому порядку, правилам.

Дисципліна бюджетна. Дисципліна вексельна. Дисципліна договірна. Дисципліна платіжна. Дисципліна трудова. Дисципліна фінансова. Дисципліна кошторисна (сметная – рос.).

ДИФФЕРЕНТ [ФЕ-РЕ] – DYFERENCJA, RÓŻNICOWANIE – ДИФЕРЕНТ – різниця в ціні за товар при замовленні і одержанні його.

Нарахувати диферент. Визначити диферент.

ДОВІРЕННОСТЬ (о документе) – UPOWAŻNIENIE, PEŁNOMOCNICTWO – ДОВІРЕНІСТЬ, -ності, ДОРУЧЕННЯ – документ, котрим довіряється будь-кому діяти від імені того, хто видав цей документ.

Довіреність загальна. Довіреність разова. Доручення загальне. Доручення разове.

ДОГОВОР – UMOWA, POROZUMIENIE – ДОГОВІР (чого? договору) – угода між двома (або більше) юридичними особами з метою встановлення, зміни або зупинки прав і зобов'язань по відношенню одного до іншого.

Договір орендний. Договір двосторонній. Договір по найму. Договір трудовий. Договір торговий.

ДОКУМЕНТ – DOKUMENT – ДОКУМЕНТ – 1) матеріальний носій інформації, призначеної для обробки і передачі (папір, фотоплівка, відео-, магнітна стрічка тощо); 2) діловий папір, що підтверджує будь-який факт або право на щось (диплом про освіту, свідоцтво про шлюб, заповіт тощо); 3) офіційне посвідчення особи (паспорт, трудова книжка та ін.).

Перевірка документів. Пред'явник документу.

Документація – документація.

Документація грошова. Документація матеріальна.

ДОЛГ – ZADŁUŻENIE, DŁUG, ZOBOWIĄZANIE – ОБОВ'ЯЗОК, -зку (обязанность), БОРГ, -гу (взятое взаймы) – офіційний обов'язок перед державою, підприємством та ін.; 2) сукупність взятого у позику.

Обов'язок військовий. Обов'язок громадянський.

*Борг державний. Борг за комунальні послуги. Борг іпотечний *.*

Долгове обязательство – боргове зобов'язання – документ, що видається кредитору при одержанні позики (вексель, кредитна угода та ін.).

Видати боргове зобов'язання. Підписати боргове зобов'язання.

ДОЛЖНИК – DŁUŻNIK – БОРЖНИК, -ка – той, що має борг.

Боржник некредитоспроможний. Боржник неоплатний (несостоятельный – рос.).

ДОЛЛАР – DOLAR – ДОЛАР, -ра – грошова одиниця США і деяких інших країн (Канади, Австралії, Нової Зеландії, Ефіопії та ін.); поділяється на 100 (сто) центів.

ДОЛЯ – UDZIAŁ, CZEŚĆ, DOLA – ЧАСТКА – частина будь-чого при розподілі.

Частка суспільної праці. Частка прибутку.

ДОСМОТР – ODPRAWA, KONTROLA – ОГЛЯД, -ду.

Таможенний досмотр – митний огляд.

ДОТАЦІЯ – DOTACJA – ДОТАЦІЯ – асигнування з державного бюджету, які видаються безвідплатно на покриття недостачі фінансових ресурсів окремим галузям господарства, підприємствам.

Державна дотація.

ДОХОД – DOCHÓD, ZYSK – ДОХОД, -ду, ПРИБУТОК, -тку – 1) гроші або матеріальні цінності, одержані за певний час; 2) матеріальні ресурси, що поступають державі, підприємству або окремій особі в процесі розподілу національного прибутку.

*Доход (прибуток) валовий. Доход фіскальний *.*

Доход воспроизведённый – доход відтворений.

Доходный – дохідний, прибутковий.

Доходна частина бюджету. Доходний бізнес. Доходне підприємство.

ДУБЛІКА́Т – DUBLIKAT, KOPIA, ODPIS – ДУБЛІКА́Т, -та, ч. р. – другий примірник документа, що має таке ж юридичне значення, як і оригінал (на відміну від копії).

Дублікат (чого?) накладної.

Е

ЕДИНИ́ЦА – JDNOSTKA – ОДИНИ́ЦЯ.

Одиниця грошовá. Одиниця мінова. Одиниця робочого часу.

Единица денежная счётная – одиниця грошова рахункóва.

Единица произведённой продукции – одиниця вірбленої продукції.

Единица сделки – одиниця угоди – мінімальна кількість товару або цінних паперів, необхідних для проведення купівлі-продажу.

ЕДИНОВРÉМЕННЫЙ – JEDNORAZOWY – ОДНОРАЗÓВИЙ, -а, -е – той, що впроваджується негайно, тільки один раз.

Одноразова допомога. Одноразовий кредит.

Ж

ЖА́ЛОБА – SKARGA, APELACJA, RAKLAMACJA – СКА́РГА, ЖА́ЛОБА – офіційна заява з проханням про усунення будь-якої несправедливості, неправильності та ін.

Жалоба апелляционная – скарга апеляційна.

Жалоба кассационная – скарга касаційна.

Жалоба частная – скарга привáтна.

ЖА́ЛОБЩИК – POWÓD – СКА́РЖНИК, ЖА́ЛОБНИК (юр.) – той, хто подає скаргу.

Жалобщица – ска́ржниця, жа́лобниця.

ЖА́ЛОВАНИЕ (устн.) – PENSJA, PŁATA, WYNAGRODZENIE – ПЛАТНЯ́, ОКЛА́Д; ЗАРПЛАТА (заробітна плата).

Одержати зарплату (платню́). Оклад працівника.

ЖИ́РО – ŻYRO, INDOS, INDOSAMENT – ЖИ́РО, невідм., с. р., (банк.) – 1) передавальний надпис на звороті векселів, чеків або інших кредитних засобів, що посвідчує перехід прав по даному документу до іншої особи; 2) вид безготівкових (безналичних – рос.) розрахунків; 3) письмова вказівка клієнта банку про перерахунок певної суми з його поточного рахунку на поточний рахунок третьої особи.

ЖИРІ́РОВАТЬ – ŻYROWAĆ, INDOSOWAĆ – ЖИРІ́РУВАТИ, -рую, -руеш, (бухг.) – здійснювати жіро *.

ЖИРОБА́НК – BANK ŻYROWY – ЖИРОБА́НК, -ку – банк, який здійснює безготівкові розрахунки між своїми клієнтами.

Жирокреді́т, -ту. Жирооборо́т, -ту. Жиронакáз, -зу. Жиророзраху́нок, -нку. Жирочéк.

ЖЮ́РИ [ЖУ] – JURY (вимовляється: žiri) ЖЮ́РІ - група експертів-спеціалістів, яку правління компанії призначає для остаточної оцінки і висновків про ситуацію на ринку.

3

ЗААРЕНДОВА́ТЬ – WYDZIERŻAWIĆ, WZIAĆ W DZIERŻAWĘ – ЗАОРЕНДУВА́ТИ, -дую, -дуєш – взяти в оренду*.

Заорендувати земельний пай. Заорендувати приміщення.

ЗАВÉРИТЬ – POŚWIADCZYĆ – ЗАСВІ́ДЧИТИ, -чую, -чуєш, ЗАВІ́РИТИ, -ряю, -ряєш – посвідчити, скріпивши підписом, печаткою.

Засвідчити підпис. Засвідчити (завірити) копію. Завірити гéрбовою печаткою.

ЗАВЕЩА́НИЕ – TESTAMENT, ZAPIS TESTAMENTOWY – ЗАПОВІ́Т, -ту, (юр.) – наказ, усний або письмовий, оформлений у передбаченій законом формі, що визнає юридичну долю спадщини (переважно майна) після смерті особи, підписавшої заповіт.

Завеща́ть – відпи́сувати, відка́зувати, заповіда́ти.

ЗАГОТÓВКА – RÓLFABRYKAT, ZAOPATRYWANIE SIĘ – ЗАГОТІ́ВЛЯ.

Заготівля сільськогосподарських продуктів.

Заготові́тель – заготові́вник, заготовлювач, заготові́ельник.

ЗАДА́ТОК – ZALICZKA – ЗАВДА́ТОК, -тку, одн., ч. р. – грошова сума, яку видає одна з сторін в рахунок плати, передбаченої по договору, як доказ забезпечення виконання домовленості.

ЗАЁ́М – POŻYCZKA – ПО́ЗИКА – фінансова операція, яка передбачає одержання грошей в борг на певних умовах.

Позика державна. Позика іноземна. Позика гарантована. Позика облігаційна.

Заём нефунди́рованный – позика нефунди́рована (незабезпечена).

Займодержа́тель – позикодержа́тель.

ЗАКА́З – ZAMÓWIENIE – ЗАМОВЛЕННЯ, с. р. – документ, який замовник направляє постачальнику з наміром придбати той чи інший товар, одержати послуги і в якому викладені всі необхідні для цього умови (кількість, якість товару, ціна, місце і строки доставки).

Зробити замовлення. Одержати замовлення. Термінове замовлення. Бланк замовлення.

ЗАКОН – PRAWO, PRZEPIS PRAWNY, USTAWA, REGUŁA – ЗАКОН, -ну – 1) зв'язок і взаємозалежність будь-яких явищ об'єктивної дійсності; 2) постанова державної влади; 3) загальнообов'язкове правило, те, що визнається обов'язковим.

Закони суспільного розвитку. Конституція – основний закон України. Закон аграрний. Закон виборчий. Закон економічний.

Законодательство – законодавство.

Законодавство діюче (чинне). Законодавство демократичне. Законодавство земельне. Законодавство трудове. Законодавство кримінальне (карне (уголовное – рос.)).

Закононарушитель – законопорушник.

ЗАЛОГ – ZASTAW, KAUCJA – ЗАСТАВА, ЗАСТАВЛЯННЯ – 1) один з засобів виконання зобов'язань шляхом передачі майна в позичку; 2) предмет, який дається в позичку.

Застава майна.

Залогодатель – заставник (юр.).

Залогодержатель – заставадержатель.

ЗАПАС – ZAPAS, REZERWA, NADMIAR – ЗАПАС, -су – те, що зібрано, заготовлено для використання.

Запас валютний. Запас золотий. Запас непорушний (неприкосновенный – рос.). Запас страховий. Запаси товарні. Запаси сезонні. Запаси поточні.

ЗАПИСЬ – ZAPIS – ЗАПИС, -су – те, що записано; документ про будь-яку справу, акт.

Дарственная запись – лист дарчий (юр.).

Запись сделочная – запис про угоду.

Запись ссудная – запис позичковий.

ЗАПРОС – ZAPYTANIE (OFERTOWE) – ЗАПИТ, -ту – ініціативна дія замовника (покупця), зацікавленого в одержанні товару або послуг, здебільшого у відповідь на рекламне повідомлення постачальника.

Запит про асортимент товару. Запит про ціну товару.

ЗАРАБОТОК – PENSJA, PŁATA, WYNAGRODZENIE – ЗАРОБІТОК, -тку – платня за роботу, послуги.

Зарботок добавочный – заробіток додатковий.

Зарботок сдельный – заробіток відрядний.

Зарботок средний – заробіток середній.

ЗАСВИДЧЕННЯ – ZASWIADCZENIE, POŚWIADCZENIE, UWIERZYTELNIENIE – ЗАСВІДЧЕННЯ (юр.) – офіційне підтвердження, доказ дійсності будь-чого.

Засвідчення копії документу. Засвідчення нотаріальне.

ЗАСТОЙ – ZASTÓJ – ЗАСТІЙ, -тою – зупинка, затримка, несприятлива для розвитку, руху будь-чого.

Застій суспільний. Застій промисловий.

ЗАТОВА́РИТЬ – NAGROMADZIĆ – ЗАТОВА́РИТИ, -рю, -риш – накопичити багато товару, не пускаючи в торговий обіг.

Затоварити галантерею на складі.

ЗАТРА́ТА – WYDATEK, NAKŁAD, KOSZT, ZUŻYCIE – ЗАТРА́ТА, ВІ́ТРАТА – показник роботи підприємства, фірми, який характеризується витратою суми з урахуванням її цільового призначення.

Затрати грошові. Затрати матеріальні і фінансові. Затрати непродуктивні. Затрати виробничі (производственные – рос.). Затрати на устаткування (оборудование – рос.).

ЗАЯВЛÉНИЕ – OŚWIADCZENIE, ZGŁOSZENIE, DEKLARACJA, PODANIE – ЗАЯ́ВА – офіційне повідомлення в усній або письмовій формі; письмове прохання про будь-що.

Заява деклараційна. Заява з проханням надати відпустку.

Заявление исковѳе – заява позѳвна.

ЗЕМЛЯ́ – ZIEMIA – ЗЕМЛЯ́, -лі, -лею – 1) планета; 2) суша (на відміну від води); 3) ґрунт; 4) територія з угіддям, якою будь-хто володіє, користується.

Земля – загальнонародне багатство. Земля державна. Земля присади́бна. Землі приватновласницькі.

Земледѳлец – землерѳб, хліборѳб.

Землепѳльзование – землекористува́ння.

Землеустроитель – землевпорядник.

ЗЛО́ТЫЙ – ZŁOTY – ЗЛО́ТИЙ, ЗЛО́ТОГО – грошова одиниця Польщі.

ЗЛОУПОТРЕБЛÉНИЕ – NADUŻYCIE, MALWERSACJA – ЗЛОВЖИВА́ННЯ, с. р., (юр.) – вчинок, який містить в собі незаконне, злочинне використання своїх прав і можливостей.

Зловживання владою. Зловживання службовим становищем. Зловживання правом.

ЗНАК – ZNAK, OZNAKA, GODŁO, SYMBOL, MARKA – ЗНАК – помітка, предмет, явище, котрі позначають, відрізняють будь-що.

Знак грошовий. Знак товарний. Знак вартості. Знаки гербові.

И

ИДЕНТИФИКА́ЦИЯ [ДЭ] – IDENTYFIKACJA, UTOŻSAMIENIE – ИДЕНТИФИКА́ЦИЯ – отото́жнення, уподі́бнення, встановлення збігу будь-чого з будь-чим.

ИДЕНТИ́ЧНОСТЬ – IDENTYCZNOŚĆ, JEDNOZNACZNOŚĆ – ИДЕНТИ́ЧНІСТЬ – рівнозначність, тотѳжність, однакѳвість.

ИДЕНТИЧНЫЙ – IDENTYCZNY, JEDNOZNACZNY – ІДЕНТИЧНИЙ, -а, -е – рівнозначний, однаковий.

Ідентичний висновок. Ідентичне рішення. Склад ідентичних (будь-чому) товарів.

ИЕНА – JEN – ІЕНА – грошова одиниця Японії

ИЖДИВЕ́НЕЦ – BĘDAĆCY NA UTRZYMANIU – УТРИ́МАНЕЦЬ, -нця, ч. р. – людина, котра знаходиться на утриманні будь-кого.

ИЖДИВЕ́НИЕ – UTRZYMANIE – УТРИ́МАННЯ, с. р. – забезпечення непрацездатного (хворого, неповнолітнього, старого та ін.) коштами, необхідними для існування.

ИЗБЫ́ТОК – NADMIAR, NADWYŻKA – НА́ДМІР, -ру (изобилие); ДОСТА́ТОК, -тку; НАДЛІ́ШОК, -шку (излишек).

Избыток капитала – надлишок капіталу.

Избыток товарной стоимости – надлишок товарної вартості.

Избыток труда – надлишок праці.

Избыток сверх прибыли – надлишок понад прибуток.

ИЗДЕ́ЛИЕ – WYRÓB, PRODUKT, ARTYKUŁ, WYTWÓR – ВІ́РІБ, -робу – 1) вироблення будь-чого; 2) речі, товар.

Товар високоякісного віробу. Віріб кустарний.

Продаж металевих виробів. Віріб готовий.

ИЗДЕ́РЖКИ – WYDATKI, KOSZTY, ROZCHODY, NAKŁADY – ВІ́ТРАТИ, -трат – витрачені на будь-що кошти.

Издержки непроизводительные – витрати непродуктивні.

Издержки первоначальные – витрати піврісні.

Издержки возобновления – витрати відновлення.

Издержки воспроизводства – витрати відтворення.

Издержки обращения – витрати обігу.

Витрати судові. Витрати трудові. Витрати виробництва.

Витрати управління.

ИЗНА́ШИВАНИЕ – ZUŻYCIE, NISZCZENIE (SIE) – ЗНО́ШУВАННЯ, СПРАЦЬО́ВУВАННЯ.

Зношування основного капіталу.

ИЗУЧЕ́НИЕ СПРÓСА – ANALIZA POPYTU, ANALIZA ZAPOTRZEBOWANIA – ВІ́ВЧЕННЯ ПО́ПИТУ – процес збору, обробки і аналізу інформації, необхідної для прийняття обґрунтованих рішень по організації виробництва, закупці та реалізації товарів.

И́МИДЖ – IMAGE (вимовляється: imidż), WIZERUNEK – І́МІДЖ – уявлення, яке складається у покупців (споживачів послуг) про престиж фірми, якість вироблених нею товарів (послуг), про репутацію керівників фірми.

Створити імідж фірми. Імідж (кого? чого?) керівника. Власний імідж.

ИММИГРА́ЦИЯ – IMIGRACJA – ІММІГРА́ЦІЯ – в'їзд іноземців у країну на тривале або постійне проживання.

Імміграція населення. Імміграція капіталу.

ИММУНИТЕ́Т – IMMUNITET – ИМУНИТЕ́Т, -ту, (юр.) – виключне право не підлягати деяким загальним законам, що надається особам, які займають особливе становище в державі.

Дипломатичний імунітет. Імунітет депутата Верховної Ради. Імунітет консульський.

И́МПОРТ – IMPORT, WWÓZ – ÍМПОРТ, -ту – ввіз в країну іноземних товарів для продажу або використання (експорт – протил.); ввіз капіталів у вигляді іноземних кредитів та інвестицій *.

Імпорт продовольчих товарів.

И́МПОРТНАЯ КВÓТА – KWOTA IMPORTOWA – ÍМПОРТНА КВÓТА * - кількісний показник, що характеризує частку імпорту для народного господарства, окремих галузей, виробництва різних видів продукції.

ИМУ́ЩЕСТВО – MIENIE, MAJĄTEK, DOBYTEK, WŁASNOŚĆ – МАЙНО́ – те, що є власністю будь-кого, належить будь-кому.

Имущество бесхозяйное – майно безхазяйне (безгосподарне).

Имущество наследственное – майно спадкове.

Майно державне. Майно особисте. Майно суспільне.

ИНВЕСТИ́ЦИИ – INWESTYCJE – ИНВЕСТИ́ЦІЇ (ек.) – довгострокове вкладення капіталу (коштів); всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються у різні галузі економіки, переважно за межами країни, внаслідок чого збільшується виробництво, утворюється прибуток.

Інвестиції капіталу. Іноземні інвестиції.

ИНВЕ́СТОП – INWESTOR – ИНВЕ́СТОП, -ра – вкладник, що надає інвестицію *. Окремий підприємець, організація або держава, що здійснює довгострокове вкладення капіталу в будь-яку справу, підприємство з метою одержання прибутку.

Інвестіровать – інвестувати, -тую, -туєш.

И́НДЕКС [ДЭ] – INDEKS, WSKAŹNIK, SPIS, WYKAZ, REJESTR – І́НДЕКС, -су – 1) список, показчик, перелік імен, назв та ін.; 2) відносний цифровий показник, що використовується для виміру динаміки економічних явищ або процесів (зростання або зниження) у порівнянні з рівнем, прийнятим за базовий (за основу порівняння).

Індекс доходів населення. Індекс продуктивності праці. Індекс промислового виробництва. Індекс собівартості. Індекс товарів.

Індекс заробітної плати – відносний показник динаміки середньої зарплати одного робітника або службовця в розрахунку на місяць, на рік.

Індекс цін – показник, що характеризує динаміку зміни середнього рівня цін за певний час (або в аспекті територіально-регіональному).

ИНДЕКСА́ЦИЯ [ДЭ] – INDEKSACJA – ИНДЕКСА́ЦІЯ – встановлення взаємозв'язку, пропорційної залежності між змінами в розмірі будь-яких

показників; засіб збереження реального розміру грошових прибутків у період інфляції *.

Індексація доходів населення – форма відшкодування (возмещения – рос.) населенню грошових втрат, викликаних підвищенням цін; перерахунок окладів і тарифних ставок, пенсій, стипендій та інших фіксованих доходів населення на індекс роздрібних цін (відносний показник їх змін).

ИНДОССА́НТ – INDOSANT, ŻYRANT – ИНДОСА́НТ (фін.) – особа, яка робить передатний напис на звороті чеків, векселів та інших цінних паперів і несе солідарну відповідальність за цими цінними паперами.

ИНДУ́СТРИЯ – INDUSTRIA, PRZEMYSŁ – ИНДУ́СТРИЯ – промисловість.

Індустрія легка. Індустрія важка.

ИНДУСТРИАЛИЗА́ЦИЯ – INDUSTRIALIZACJA, UPRZEMYSŁOWIENIE – ИНДУСТРІАЛІЗА́ЦІЯ – процес створення великого машинного виробництва в усіх галузях господарства країни і особливо в промисловості.

Індустріалізація будівництва. Індустріалізація країни.

ИНЖИНИ́РИНГ – INŻYNERIA – ИНЖИНИ́РИНГ, -га – інженерно-консультаційні послуги у сфері комерційної діяльності, що надаються спеціалізованими фірмами.

ИНКА́ССО – INKASO, INKASOWANIE – ИНКА́ССО, невідм., с. р., (банк.) – операція одержання банком грошей на підставі розрахункових документів від імені і за рахунок своїх клієнтів.

ИНКРИМИ́НІРОВАНИЕ – INKRYMINACJA – ИНКРИМІНУВА́ННЯ (юр.) – пред'явлення обвинувачення у вчиненні злочину.

ИНСПЕ́КЦИЯ – INSPEKCJA, LUSTRACJA, KONTROLA, WIZYTACJA, INSPEKTORAT – ИНСПЕ́КЦІЯ – 1) система нагляду за додержанням встановлених правил різними підприємствами, установами; 2) органи, покликані здійснювати нагляд і контроль.

Державна інспекція. Податкова інспекція. Фінансова інспекція.

ИНСТИТУ́Т – INSTYTUCJA – ИНСТИТУ́Т – 1) сукупність норм права, що охоплює певні суспільні відносини; 2) вищий спеціалізований навчальний заклад.

Інститут правовий. Інститут шлюбу. Інститут спадкування (наследования – рос.). Інститут власності.

Підприємницький інститут.

Інституції – установи, заклади.

Інституції вищої освіти.

ИНТЕНСИФИКА́ЦИЯ – INTENSYFIKACJA – ИНТЕНСИФІКА́ЦІЯ, одн., ж. р. – посилення, збільшення напруженості діяльності, продуктивності; покращення способу ведення господарства та технології виробництва.

Інтенсифікація виробництва. Інтенсифікація праці.

Інтенсифікація сільського господарства.

Интенсифицировать – інтенсифікувати, -кую, -куєш
Интенсифікувати процес виробництва.

ИНТЕРВЕНЦИЯ – INTERWENCJA – ІНТЕРВЕНЦІЯ – втручання зовнішнє, переважно з боку інших держав.

Интервенція біржова. Интервенція валютна. Интервенція товарна. Интервенція економічна.

ИНФЛЯЦИЯ – INFLACJA – ІНФЛЯЦІЯ (ек.) – переповнення каналів грошового обігу масою надлишкових паперових грошей, що призводить до знецінювання грошей, зростання цін, зниження валютного курсу, падіння реальної заробітної плати та інших соціальних виплат.

ИНФОРМАТИКА – INFORMATYKA – ІНФОРМАТИКА (інформ.) – галузь знань, що вивчає загальні властивості, роль, функції та структуру інформації *, засоби її нагромадження (накоплення – рос.) та перетворення.

ИНФОРМАЦИЯ – INFORMACJE – ІНФОРМАЦІЯ, одн. – 1) повідомлення про щось; 2) відомості, що є об'єктом збереження, переробки та передачі в будь-якій галузі знань та діяльності людини.

Информация в галузі бізнесу. Информация для акціонерів.

Информацийний бюлетень. Информацийне бюро.

Информувати (про що?) про зміни в цінах. Информувати (кого?) партнерів.

ИНФРАСТРУКТУРА – INFRASTRUKTURA – ІНФРАСТРУКТУРА – сукупність галузей господарства, що забезпечують загальні умови функціонування економіки та життєдіяльності людини (транспорт, зв'язок, комунальні господарства, матеріально-технічне забезпечення, наука, загальна і професійна освіта, охорона здоров'я та ін.).

Инфраструктура народного господарства. Инфраструктура виробнича.

Инфраструктура ринкова – комплекс галузей і сфер діяльності, головна мета яких полягає в доведенні товарів від виробника до споживача.

Инфраструктура соціальна – система загальної і професійної освіти, наука, сфера охорони здоров'я та ін.

ИПОТЕКА – HIPOTEKA – ІПОТЕКА (ек.) – застава (залог – рос.) нерухомого майна (землі, будівель) для одержання грошової пбзички (ссуды – рос.).

Ипотечный банк – банк, що спеціалізується на видачі пбзичок під заставу нерухомого майна.

Ипотечный кредит – грошова пбзичка, що видається банком під заставу нерухомості.

Ипотечна закладна – боргове свідоцтво про заставу нерухомості, що видається банком.

ИСК – POWÓDZTWO, SKARGA POWODOWA, ZASKARŻENIE, DOCHODZENIE PRAWNE – ПÓЗОВ, -ву, (юр.) – заява до суду про вирішення будь-якої цивільної суперечки.

Позов про відшкодування збитку.
Исковой – позовний.
Истец – позивач, -зівачі.
Истица – позивачка, позовниця.
Позивач у цивільних справах.

К

КАДАСТР – KADASTER – КАДАСТР, -ру, (юр.) – 1) систематизоване зведення відомостей про ресурсоутворюючі елементи економіки держави, що складається офіційними органами (реєстр); 2) опис і оцінка об'єктів, які підлягають оподаткуванню; список осіб, що підлягають подушному оподаткуванню.

Кадастр земельний. Кадастр водний. Кадастр промисловий.

КАЗНА – SKARB PAŃSTWA, SKARBIEC – КАЗНА (усн.) – сукупність фінансових ресурсів в умовах централізованих держав.

Казна державна.

КАЛЬКУЛЯЦІЯ – KALKULACJA – КАЛЬКУЛЯЦІЯ, одн., (торг.) – обчислення собівартості одиниці продукції, виконаних робіт і послуг за встановленими статтями витрат.

Калькуляція звітна.

Калькуляція сметная – калькуляція кошторисна.

Калькулювать – калькулювати, -люю, -люєш – обчислювати вартість товару, розмір витрат.

Калькулятор – калькулятор, -ра – обчислювальний прилад.

КАПИТАЛОВЛОЖЕНИЕ – NAKŁADY INWESTYCYJNE – КАПИТАЛОВКЛАДЕННЯ – фінансові кошти, призначені для простого і розширеного відтворення основних фондів в виробничій і невиробничій сферах.

КАРТЭЛЬ – KARTEL – КАРТЭЛЬ, -лю, ч. р., (-лі, ж. р.) – в країнах з ринковою економікою об'єднання підприємств однієї чи кількох країн, на яких виробляють переважно однорідну продукцію, створення монополій.

Картель міжнародний.

КАТРОТЭКА – KARTOTEKA, EWIDENCJA – КАРТОТЭКА – 1) система карток з довідковими, обліковими чи іншими даними; систематизований набір платіжних документів або карток з певними відомостями; 2) скринька або шафа для зберігання карток.

Картотека бібліотечна.

КАРТОЧКА – KARTA, KARTKA – КАРТКА, КАРТОЧКА – листок з надрукованим на ньому текстом в свідоцтво будь-чого, з талонами на одержання будь-чого та ін.

Картка продовольча. Картка промтоварна. Картка облікова.

КАССА – KASA – KÁСА – 1) готівка на підприємстві, в організації для розрахунків по зарплаті тощо; 2) структурний підрозділ підприємства, що виконує касові операції.

Каса розмінна. Каса розрахункова. Каса ощадна. Каса страхова.

КАССА́ЦИЯ – KASACJA, REWIZJA – KACÁЦИЯ (юр.) – 1) оскарження і перевірка вищестоящим судом вироків, постанов суду, які не набрали законної сили; 2) документ, в якому заявник оскаржує вирок, ухвалу суду.

Касація вироку. Касація виборів.

КАТАЛО́Г – KATALOG – КАТАЛО́Г – складений у певному порядку перелік будь-яких однорідних предметів.

Каталог товарів. Книжний каталог. Перевірити по каталогу.

КА́ЧЕСТВО – JAKOŚĆ – ЯКІСТЬ (ЯКОСТІ) – та чи інша ознака, перевага, ступінь здатності будь-чого.

Якість продукції. Якість роботи. Якість виробів.

КВО́РУМ – KWORUM – КВО́РУМ, -му, одн. – кількість присутніх на зборах або засіданні будь-якої організації, достатня для визнання їх рішень правомочними.

Забезпечити кворум. Наявність (відсутність) кворуму.

КВО́ТА – KWOTA – КВО́ТА (ек.) – 1) частка участі у виробництві, збуті, експорті, імпорті продукції; 2) розмір податку з одиниці оподаткування.

Квота імпортна. Квота налігова.

КЕШ – CASH (вимовляється: KESZ) – КЕШ – мідна монета Китаю.

КИБЕРНЕ́ТИКА – CYBERNETYKA – КИБЕРНЕ́ТИКА (інформ.) – наука про загальні закони одержання, зберігання, передавання й перетворення інформації у складних керуючих системах.

КЛАССИФИКА́ЦИЯ – KLASYFIKACJA – КЛАСИФІКА́ЦИЯ – розподіл предметів за спільними ознаками з утворенням певної системи класів даної сукупності предметів.

Класифікація бюджетна. Класифікація злочинів (юр.).

Класифікація товару.

КЛИЕ́НТ – KLIENT, INTERESANT – КЛІЄ́НТ – 1) постійний відвідувач, покупець, замовник, підприємець тощо; 2) особа, що користується послугами кредитної установи.

Клієнт банку. Клієнт адвоката.

КЛИЕНТУ́РА – KLIENTELA – КЛІЄ́НТУ́РА – коло, сукупність клієнтів (окремих осіб, організацій, установ).

Клієнтура фірми. Адвокатська клієнтура.

КЛІ́РИНГ – KLIRING, CLEARING – КЛІ́РИНГ, -гу, одн., (фін.) – система безготівкових (безналичных – рос.) розрахунків (за продані товари, цінні папери, послуги), що ґрунтується на зарахуванні банками взаємних платіжних вимог і зобов'язань сторін, які беруть участь у розрахунках.

З урахуванням клірингу. Кліринг банковий.

Кліринг валютний – клірингові операції в зовнішній торгівлі.

Кліринговий – кліринговий.

КНІГА – KSIĘGA – КНІГА; КНИЖКА – KSIĄŻKA – КНІЖКА.

Книга скарг. Книги торговельні (торгові).

Книжка розрахункова. Книжка трудові. Книжка ощадна.

КОДЕКС – KODEKS – КОДЕКС, -су – 1) єдиний систематизований законодавчий акт, який містить норми права; 2) сукупність етичних норм, правил поведінки.

Кодекс цивільний (юр.). Кодекс земельний. Кодекс торговий (торговельний). Кодекс трудовий. Кодекс кримінальний (карний). Моральний кодекс.

КОЛІЧЕСТВО – ILOŚĆ, LICZBA – КІЛЬКІСТЬ, -ості.

Количество средств производства – кількість засобів виробництва (ек.).

Количество стоимости – кількість вартості.

Количество труда – кількість праці.

КОЛЛЕГІЯ – KOLEGIUM, ZESPÓŁ – КОЛЛЕГІЯ – адміністративний орган, що складається з групи осіб, обраних або офіційно затверджених.

Колегія судові. Колегія адвокатів. Колегія міністерства.

Коллегія совещательная – **колегія дорадча.**

КОЛЛІЗИЯ – KOLIZJA – КОЛІЗИЯ (юр.) – 1) зіткнення протилежних поглядів, інтересів, прагнень; 2) розходження між правовими нормами, що регулюють однакові правовідносини.

КОМІССІЯ – KOMISJA, PROWIZJA – КОМІСІЯ – 1) група осіб, уповноважена виконувати певні доручення, розробляти будь-яке питання; 2) договір, за яким комісіонер * зобов'язується за дорученням другої сторони (комітента *) укласти з третьою стороною угоду (за винагороду) від свого імені, але в інтересах і за рахунок комітента.

Комісія адміністративна. Комісія арбітражна. Комісія екзаменаційна. Комісія котирувальна (оцінна). Комісія ревізійна.

КОМИССИОНЕР [НЕ] – KOMISJANT, POŚREDNIK HANDLOWY – КОМІСІОНЕР – посередник у справах; фізична або юридична особа, яка здійснює за певну винагороду угоду на користь і за рахунок комітента *, але від свого імені.

Складена комісіонером угода. Доручення комісіонера.

КОМИТЕНТ – KOMITENT – КОМІТЕНТ – особа, яка дає доручення другій особі (комісіонеру *) укласти певну угоду або декілька угод від імені останнього, але за рахунок комітента.

Відповідальність перед комітентом. Вказівки комітента.

КОММЕРСАНТ – HANDLOWIEC, KUPIEC, BIZNESMEN – КОМЕРСАНТ – особа, що займається приватною торгівлею, комерцією.

КОММИВОЯЖЕР – KOMIWOJAZER – КОМІВОЯЖЕР – роз'їзний агент по збуту товарів фірми, який пропонує покупцям товари по наявним у нього зразкам.

КОММУНІКА́ЦІЯ – KOMUNIKASJA – КОМУНІКА́ЦІЯ – 1) форми зв'язку, шляхи сполучення і транспорту (телефон, телеграф, Інтернет та ін.); 2) акт спілкування, повідомлення інформації однією особою іншим.

Масова комунікація – повідомлення інформації за допомогою технічних засобів – засобів масової комунікації (радіо, телебачення, преса, Інтернет).

Комунікабельна людина – приємна в спілкуванні, легко входить в контакт.

КОМПА́НИЯ – KOMPANIA, SPÓŁKA, TOWARZYSTWO, FIRMA – КОМПА́НИЯ – група осіб, об'єднаних певними інтересами, справами.

Страховá компанія. Компанія акціонерна.

КОМПЕНСА́ЦІЯ – KOMPENSACJA, WYRÓWNANIE, KOMPENSATA, ODSZKODOWANIE, REKOMPENSATA – КОМПЕНСА́ЦІЯ – 1) відшкодування (возмещение – рос.), винагорода за будь-що; 2) відшкодування майнових втрат, викликаних порушенням зобов'язань при розриві договору.

Компенсація збитків. Грошова компенсація. Компенсація земельна. Компенсація трудовá.

КОМПЕТЕ́НТНИЙ – KOMPETENTNY, MIARODAJNY – КОМПЕТЕ́НТНИЙ – 1) досвідчений у певній галузі; 2) той, хто володіє компетенцією (повноважний, повноправний у вирішенні будь-якого питання).

Компетентний партнер. Компетентна оцінка.

Це входить в компетенцію директора фірми.

КОНВЕН́ЦІЯ – KONWENCJA, POROZUMIENIE, UMOWA, PAKT, TRAKTAT – КОНВЕН́ЦІЯ – 1) міжнародна угода з якихось спеціальних питань; 2) договір між підприємствами і організаціями для врегулювання питань збуту, виробництва тощо.

Конвенція консульська. Двостороння конвенція. Конвенція мітна.

КОНВЕР́СІЯ – KONWERSJA, ZAMIANA – КОНВЕР́СІЯ (ек.) – 1) обмін, перетворення, перерахунок; 2) обмін валюти даної країни на іноземну по діючому валютному курсу.

Конверсія валюти.

Конверсія пóзики – зміна раніше випущеної позики новою з метою зміни її строку і розміру процента.

Конверсія промисловості – переведення випуску воєнної продукції на випуск цивільної продукції і навпаки.

Конвертувати позику.

КОНДІ́ЦІЯ – KONDYCJA, NORMA, JAKOŚĆ STANDARDOWA – КОНДІ́ЦІЯ – норми, стандарти, якість, сорт, яким має відповідати товар за умовами договору.

Довести до кондиції. Відповідність кондиції.

КОНКУРЕ́НТ – KONKURENT – КОНКУРЕ́НТ, -та – особа, яка суперничає з іншою в будь-якій сфері діяльності.

КОНКУРЕНЦІЯ – KONKURENCJA – КОНКУРЕНЦІЯ – суперництво, боротьба за першість, за досягнення.

Конкуренція внутрігалузєва. Конкуренція вільна.

Конкуренція між товаровиробниками – боротьба за кращі умови виробництва і збуту продукції, за найвищий прибуток.

Конкурувати – конкурувати, -рую, -руєш.

КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬ – KONKURENCYJNOŚĆ – КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ, -ності – спроможність підприємства, фірми здійснювати свою діяльність в ринкових умовах, одержуючи при цьому прибуток.

Конкурентоспроможне

підприємство.

Конкурентоспроможний товар. Конкурентоспроможні віроби.

КОНСЕНСУС – KONSENSUS – КОНСЕНСУС, -су – одноголосне прийняття рішень по спірному питанню внаслідок переговорів та зближення позицій сторін.

Дійти до консенсусу.

КОНСЕРВАЦІЯ – KONSERWACJA – КОНСЕРВАЦІЯ (ек.) – припинення роботи підприємств, щоб зберегти устаткування від псування під час бездіяльності.

Консервація підприємств.

КОНСИГНАЦІЯ – KONSYGNACJA – КОНСИГНАЦІЯ (торг.) – різновид комісійного продажу товарів за кордон, коли експортер (консигнант*) надсилає товар іноземній фірмі (консигнатору*) з дорученням продати його на певних умовах.

Консигнант – власник товару, який продає його за кордон через комісіонера (консигнатора).

Консигнатор – посередник при експорті товарів.

КОНСОЛІДАЦІЯ – KONSOLIDACJA, ZESPOLENIE – КОНСОЛІДАЦІЯ – 1) зміцнення, об'єднання, згуртування будь-кого або будь-чого (окремих осіб, організацій, груп) для посилення боротьби за спільну мету; 2) операція по перетворенню короткострокових державних позик на довгострокові або безстрокові; операція об'єднання державних позик попередніх років в одну позику.

Консолідація позик (фін.).

КОНСОРЦІУМ – KONSORCJUM – КОНСОРЦІУМ, -му, (ек.) – тимчасова угода між групою банків або підприємств для спільного здійснення певних фінансових операцій по розміщенню позик або акцій, для здійснення будівництва чи іншого проекту, котрий потребує великих капіталовкладень.

Консорціум банківський.

КОНСТИТУЦІЯ – KONSTYTUCJA – КОНСТИТУЦІЯ – основний закон держави, який закріплює суспільний і державний устрій, принципи діяльності державних органів, виборчу систему, основні права і обов'язки громадян.

Конституція демократична. Конституція України.

КОНСУЛ – KONSUL – КОНСУЛ – службова особа однієї держави, що за згодою іншої держави постійно перебуває в її пункті і здійснює там представництво, захист економічних і юридичних інтересів своєї держави, її громадян.

Генеральний консул. Консул позаштатний. Консул торговий.

Консульство генеральне.

КОНТИНГЕНТИРОВАНИЕ – KONTYNGENTOWANIE – КОНТИНГЕНТУВАННЯ – обмеження певними умовами, кількістю.

Контингентування зовнішньої торгівлі.

Контингентні договори – договори, які гарантують державі можливість вивезення, ввезення або транзиту певної кількості товарів.

*Контингентована емісія *. Контингентовані податки.*

КОНТОКОРРЕНТ – KONTO – КОНТОКОРЕНТ, -ту, (фін.) – єдиний рахунок, де облікуються усі кредитні і розрахункові операції банку з клієнтом.

Контотокорентний рахунок.

КОНТРАГЕНТ – KONTRANENT – КОНТРАГЕНТ – кожна з сторін договору по відношенню одна до одної.

КОНТРАКТ – KONTRAKT, UMOWA – КОНТРАКТ, -ту – договір, письмова угода зі взаємними зобов'язаннями для сторін, що домовляються.

Підписати контракт.

На контрактній основі.

КОНТРБАЛАНС – KONTRBILANS – КОНТРБАЛАНС, -су – таблиця, яку складають на основі бухгалтерських даних з метою перевірки й аналізу всього балансу * або частини його.

КОНТРОЛЬ – KONTROLA – КОНТРОЛЬ, -лю – 1) перевірка, облік, спостереження за чим-небудь; 2) установа, особа, що здійснює перевірку; 3) заключна функція управління.

Контроль зовнішній. Державний контроль. Фінансовий контроль.

КОНФИСКАЦІЯ – KONFISKATA – КОНФІСКАЦІЯ – примусове безоплатне вилучення у власність держави всього або частини майна в судовому порядку.

Конфіскація майна.

КОНЦЕНТРАЦІЯ – KONCENTRACJA, NAGROMADZENIE – КОНЦЕНТРАЦІЯ – зосередження, скупчення чогось в одному місці, навколо одного центра.

Концентрація банків. Концентрація капіталу. Концентрація виробництва. Промислова концентрація.

КОНЦЕССИОНЕР – KONCESJONARIUSZ – КОНЦЕСІОНЕР, -ра – особа або організація, що одержала концесію *.

КОНЦЕССИЯ – KONCESJA – КОНЦЕСІЯ (ек.) – 1) договір, за яким на певних умовах і на певний строк передається громадянам або юридичним

особам, здебільшого іноземним, право експлуатації лісів, надр, підприємств тощо; 2) підприємство, що діє за договором концесії.

КОН'ЮНКТУРА – KONIUNKTURA – КОН'ЮНКТУРА – сукупність умов, обставин, що склалися в певний час в галузі ділових стосунків.

Кон'юнктура по́питу. Економічна кон'юнктура. Торгова кон'юнктура.

КООПЕРАТИВ – KOOPERATYWA, SPÓŁDZIELNIA – КООПЕРАТИВ, -ву – добровільне організаційно оформлене об'єднання осіб, які на пайових засадах спільно займаються господарською діяльністю в економічній, виробничій та ін. галузях.

Кооператив житловий. Кооператив кредитний. Кооператив промисловий. Члени кооперативу. Кооператив посточально-збутовий.

КОРНЕР – KORNER – КОРНЕР, -ра, (фін., ек.) – короткочасна угода з метою оволодіння ринком будь-якого товару скуповуванням його для перепродажу за монопольними цінами. Корнери створюють також на фондових біржах для купівлі акцій окремих компаній (з метою придбання контрольного пакету акцій компаній або для подальшого їх перепродажу).

КОРПОРА́ЦІЯ – KORPORACJA – КОРПОРА́ЦІЯ – об'єднана організована група осіб однієї професії, одного виду діяльності, створена з метою захисту інтересів її учасників; у США загальна назва акціонерних товариств.

Корпора́ція промисло́ва. Корпора́ція юри́стів.

КОРРУ́ПЦІЯ – KORUPCJA – КОРУ́ПЦІЯ – підкупність і продажність серед урядовців, службовців державного апарату, громадських, державних і політичних діячів.

КОТИРÓВКА – NOTOWANIE – КОТИРÓВКА; КОТИРУВА́ННЯ – встановлення курсу валюти, тобто визначення її вартості в іноземних валютах; встановлення курсу цінних паперів, цін товарів на біржах або ринках.

*Котировка біржова́ *. Котировка акцій.*

КРЕ́ДИТ – KREDYT – КРЕ́ДИТ, -ту, (бухг.) – права сторона бухгалтерського рахунку; в рахунках активу * являє собою видаткову частину, в рахунках пасиву * – прибуткову, в якій групуються всі надходження по рахунку (дебет - протил.).

Перевірити кредит. Занести в кредит.

КРЕДИ́Т – KREDYT, POŻYCZKA – КРЕДИ́Т, -ту – надання в борг на певний строк товарів або грошей з виплатою процентів кредитору або особі, якій кредитор довіряє.

Кредит довгостроко́вий (короткостроко́вий). Кредит гарантійний. Кредит земельний.

КРЕДИТО́Р – WIERZycIEL, KREDYTODAWCA – КРЕДИТО́Р, -ра – організація, підприємство або окрема особа, яка надає кредит * і має право вимагати від боржника (дебітора) оплати боргу.

Кредитор державний. Кредитор прива́тний.

Кредитова́ние – кредитува́ння.

Довгостроко́ве кредитува́ння.

Кредитоспо́собность – кредитоспромо́жна́сть, -ності.

Кредитоспромо́жна фірма.

КРИ́ЗИС – KRYZYS – КРИ́ЗА – складний, загострений стан, різкий перелом або занепад, що відбувається в економічній, політичній, енергетичній та ін. сферах.

Криза аграрна. Криза валютна. Криза кредитна. Криза товарна. Фінансова криза. Криза надвиробництва (перепроизводства – рос.). Криза збуту.

КРИМИНАЛІ́СТИКА – KRYMINALISTYKA – КРИМІНАЛІ́СТИКА (юр.) – наука, що вивчає і розробляє засоби розкриття і розслідування злочинів і запобігання їм.

Криміна́льний – злочинний; той, що стосується вивчення злочинності, боротьби зі злочинами і запобігання їм.

Криміна́льний вчинок. Криміна́льний кодекс.

КРО́НА – KRONA – КРО́НА – грошова одиниця Данії, Ісландії, Норвегії, Швеції.

КРУГООБОРО́Т – CYKL, OBROTOWY, OBIEG, OBRÓT – КРУГООБОРО́Т, -ту, (ек.); КРУГОО́БІГ, -гу, ч. р.

Кругооборот грошового капіталу. Кругооборот виробництва. Кругооборот продуктивного (производительного – рос.) капіталу.

КРУЗЕ́ЙРО – CRUZEIRO (вимовляється: kruzejro) – КРУЗЕ́ЙРО, невідм., с. р. – грошова одиниця Бразилії.

КУ́ПЛЯ – ZAKUP – КУПІ́ВЛЯ, КУПУВА́ННЯ, КУПЛЯ (ек., юр.).

Ку́пля-продáжа – купівля-продáж, -жу.

Оптова купівля. Купівля-продаж товару.

КУПОН – KUPON, ODCINEK – КУПОН (фін.). – 1) частина цінного паперу (акції, облигації), яка відрізається від нього і замість розписки передається при одержанні дивіденду * або процентів; 2) тимчасова заміна грошових купюр.

Купон терміновий. Відрізати купон. Заміна купонів гривнями.

КУПЮ́РА – KUPIURA, BANKNOT, NOMINAŁ – КУПЮ́РА (фін.) – грошові паперові знаки різної вартості, а також акції, облигації та ін. цінні папери.

Купюра вартістю в сто гривень.

КУРС – KURS – КУРС, -су – ціна купівлі-продажу акцій, облигацій та ін. цінних паперів.

Курс акці́й – реальна, фактична (на відміну від номінальної) вартість акції на ринку цінних паперів.

Курс валютний (обмінний) – курс, по якому валюта однієї країни обмінюється на валюту іншої країни.

Курс біржовий. Курс вексельний. Курс цінних паперів.

КУРТА́Ж – KURTAŽ – КУРТА́Ж – у країнах з ринковою економікою комісійна винагорода, яку одержують маклери * та інші посередники в комерційних операціях.

КУРТЬЕ́ – AGENT – КУРТЬЕ́ – посередник, те саме, що й маклер *, агент *.

КЯТ – КУАТ – КЯТ – грошова одиниця Бірми.

Л

ЛАЖ – AŽIO – ЛАЖ, -жу, (фін.) – приплата до встановленого курсу валюти, до ціни акції (те ж саме, що й ажіо *).

Лаж за терміновий обмін валюти.

ЛАТ – ŁAT – ЛАТ – грошова одиниця Латвії.

ЛЕВ – LEW – ЛЕВ, лева - грошова одиниця Болгарії.

ЛЕГАЛИЗА́ЦИЯ – LEGALIZACJA, UPRAWOMOCNIENIE – ЛЕГАЛІЗА́ЦІЯ – узаконення, надання законної сили; нотаріальне засвідчення будь-якого документа.

Легалізація фірми. Легалізація уставу.

Легалізація консульська (дипл.) – в міжнародному праві засвідчення консулом підписів на документах, що виходять з іноземних установ.

Легалізувати, -зую, -зуюш – визнати законним, перевести на легальне становище.

Легальний – законний, дозволений законом (протил.-нелегальний).

Легальний вивіз товару. Нелегальна діяльність.

ЛЕГА́Т – LEGAT – ЛЕГА́Т (юр.) – у заповіті доручення спадкоємцю виплатити якійсь особі певну суму або передати їй певне майно.

ЛЕГИСЛАТУ́РА – LEGISLACJA – ЛЕГИСЛАТУ́РА (юр.) – в державному праві деяких країн фактичний період діяльності, повноважень законодавчого органу; сукупність законодавчих органів у якійсь країні.

ЛЕЙ – LEJ, LEJA – ЛЕЙ – грошова одиниця Румунії (також лėja).

ЛЕК – LEK – ЛЕК – грошова одиниця Албанії.

ЛІ́ЗИНГ – LEASING – ЛІ́ЗИНГ – довгострокова оренда машин і устаткування.

ЛИКВИ́ДНОСТЬ – PŁYNNOŚĆ – ЛІКВІ́ДНІСТЬ, -ності, (фін., торг.) – здатність ринку ввібрати певну кількість цінних паперів при наявній зміні цін на ці папери.

*Ліквідність балансу *. Ліквідність банку.*

Ліквідні кошти – цінності, що легко реалізуються.

ЛИМІ́Т – LIMIT – ЛІМІ́Т, -ту, (ек.) – гранична норма будь-чого; гранична кількість.

Ліміт кредиту. Максимальний ліміт. Ліміт імпорту.

Ліміта́ція – обмеження, визначення ліміту.

Лимитированный – лімітований (ек.).

Лімітований експорт.

ЛІРА – LIRA – ЛІРА – грошова одиниця Італії, Туреччини.

ЛИСТ – LIST, PISMO – ЛИСТ, -та – документ.

Лист ввідний – лист ввідний (юр.).

Лист исполнительный – лист виконавчий (юр.).

Лист курьерский – лист кур'єрський (дипл.).

ЛИЦЕНЗИЯ – LICENZJA, ZEZWOLENIE, PATENT – ЛІЦЕНЗІЯ (ек.) –

1) в зовнішній торгівлі: спеціальний дозвіл, що видається державними органами на право ввозу, вивозу та транзиту певної кількості товару, вільний ввіз, вивіз та транзит яких не дозволяється; 2) патентна ліцензія – надання права здійснювати і використовувати чийсь винаходи, на які видано патент.

Ліцензія імпортна. Ліцензія експортна. Ліцензія патентна.

ЛИЦО (личность) – OSOBA – ОСОБА.

Особа довірена. Особа службова. Особа недоторканна. Особа відповідальна. Особа офіційна.

Лицо подотчётное – особа підзвітна.

Лицо физическое – особа фізична (юр.).

Лицо частное – особа приватна.

Лицо юридическое – особа юридична (юр.).

ЛОББИЗМ – LOBBING – ЛОБІЗМ, невідм., ч. р. – система впливу на членів законодавчих органів з метою ухвалення або неухвалення того чи іншого законопроекту, в якому зацікавлені певні кола.

ЛОМБАРД – LOMBARD – ЛОМБАРД, -ду – кредитна установа для видання позичок за певний процент під заставу майна, цінних речей.

Закласти в ломбард (будь-що).

Ломбардна квитанція.

Продати тридцять лотів.

ЛОТЕРЕЯ – LOTERIA – ЛОТЕРЕЯ – форма залучення коштів населення через продаж лотерейних білетів; частина одержаних за лотерейні білети коштів розігрується у вигляді грошових або речових виграшів.

Лотерея безпрограшна. Лотерея благодійна. Речова лотерея.

ЛОЯЛЬНЫЙ – LOJALNY – ЛОЯЛЬНИЙ, -а, -е – той, що тримається формально в межах законності, в межах доброзичливо-нейтрального ставлення до будь-чого.

Лояльна людина. Лояльне ставлення.

Лояльность – лояльність, -ності.

Дотримуватись лояльності.

ЛУИ – LUIDOR – ЛУІ, невідм., ч. р., (іст.). – французька золота монета.

ЛЬГОТА – ULGA, ZNIŻKA – ПІЛЬГА – відступ від загальних правил, від існуючих законів на користь тих чи інших суб'єктів ділового, економічного, соціального життя, які потребують підтримки та захисту.

Нада́ти пільги студентам. Пільги для пенсіонерів. Пільги для учасників бойових дій.

Льготы на́логовые – пільги податко́ві – для підприємств, що випускають особливо важливу господарську продукцію.

Льго́тник - пільгови́к, -ка́.

Льго́тный – пільгови́й, -а, -е.

Пільгови́й проїзд. Пільгови́й квіто́к.

М

МА́КЛЕР – MAKLER, POŚREDNIK – МА́КЛЕР, -ра – посередник при укладанні угоди на фондових, товарних і валютних біржах (на відміну від брокера * здійснює угоди від свого імені і за свій рахунок).

По́слуги маклера. Звернутись до маклера.

Ма́клерский – ма́клерський.

Ма́клерство – ма́клерство.

МАЛОДОХО́ДНОСТЬ – NISKODOCHODOWY – МАЛОДОХО́ДНІСТЬ, -ності; МАЛОПРИБУТКО́ВІСТЬ, -вості (ек.).

Малодохо́дне підприє́мство. МалопрИБУТко́ва угода.

МАЛОПРОДУКТИ́ВНЫЙ – MAŁO PRODUKTYWNY, MAŁO WYDAJNY – МАЛОПРОДУКТИ́ВНИЙ, -а, -е.

Малопродуктивне господарство.

МАНДА́Т – MANDAT – МАНДА́Т – 1) повноваження, доручення, наказ; 2) документ, що стверджує повноваження даної особи.

Мандат депутатський. Мандат імперативний.

Багатомандатний округ.

МАНКІ́РОВАТЬ – NIEPOWAŻNIE – МАНКІ́РУВА́ТИ – легковажно, зневажливо ставитися до будь-якої справи, іноді перебільшувати власне значення.

Манкі́рувати обов'язками.

МА́НКО – MANKO, NIEDOBÓR – МА́НКО, невідм., с. р., (ек.). - недові́га товару, нестача в касових сумах.

Виявити манко. Ліквідувати манко.

МА́РЖА – MARŻA – МА́РЖА (фін.) – 1) різниця між ціною, визначеною в біржовому бюлетені, та ціною покупця; 2) різниця між біржовою ціною товару і найбільшим розміром можливої позички (ссуды – рос.) під цей товар.

МА́РКА – MARKA, ZNACZEK, GODŁO – МА́РКА¹ – 1) поштовий або гербовий знак різної вартості, що свідчить про сплату державного збору; 2) знак фірми, фабричне клеймо.

Марка пошто́ва. Марка страхо́ва.

Товар найвищої марки – доброякісний, першосортний товар.

МА́РКА – MARKA – MÁРКА² (іст.) – грошова одиниця Германії, Фінляндії.

МАРКÉТИНГ – MARKETING – MÁРКЕТИНГ – система заходів по вивченню ринку і активному впливу на споживчий попит з метою розширення збуту вироблюваних товарів; організація збуту товарів на зовнішньому ринку.

Організація мάρкетингу. Стратегія мάρкетингу. Служба мάρкетингу.

Маркетинг конверсионный – маркетинг конверсійний – той, що формує попит.

МАРКИРОВА́ТЬ – ZNAKOWAĆ – МАРКІРУВА́ТИ – ставити на будь-який виріб клеймо, марку.

Маркірувати посуд.

МА́ССА – MASA – MÁСА – 1) кількість речовини даного тіла; 2) речовина, напівфабрикат в різних виробничих процесах; 3) велика кількість будь-чого.

Маса монетна. Маса товарна. Маса банківських оборотів. Маса грóшей. Маса обігóвих грóшей. Маса додаткової вартості. Маса прибутку. Маса вироблюваних товарів. Маса товару.

МАСШТА́Б – SKALA, ROZMIAR – МАСШТА́Б, -бу – мірило, відносна величина будь-чого.

Масштаб грошовий. Масштаб золотий. Масштаб цін.

МВФ (Международный валютный фонд) – MFW (MIĘDZYNARODOWY FUNDUSZ WALUTOWY) – МВФ (Міжнародний валютний фонд).

МЕЛКООПТÓВЫЙ – DROBNOHURTOWY – ДРІБНООПТÓВИЙ.

Дрібнооптовий продаж.

МЕЛКОРÓЗНИЧНЫЙ – DROBNODETALICZNY – ДРІБНОРОЗДРІБНИЙ.

Дрібнороздрібний продаж.

МÉНЕДЖЕР – MENEDŻER, MANAGER – МÉНЕДЖЕР – найманий керуючий, який відрізняється високим професіоналізмом в своїй галузі діяльності.

Менеджер інформаційних систем.

МЕНЕДЖМÉНТ – ZARZĄDZANIE – МЕНЕДЖМÉНТ – управління виробничо-комерційною діяльністю; сукупність принципів, методів, засобів і форм управління, які розробляються і застосовуються з метою підвищення ефективності виробництва і збільшення прибутку; організація управління менеджерами*.

МÉРА – MIARA – MÍРА – одиниця виміру.

Міра покарання (юр.). Міра вартості (ек.). Міра праці і споживання.

МЕРКАНТІЛЬНИЙ – HANDLOWY, MERKANTYLNÝ –
МЕРКАНТІЛЬНИЙ – 1) торговельний, комерційний; 2) надмірно
ощадливий, пов'язаний з матеріальною вигодою.

Меркантильні міркування. Меркантильні інтереси.

Меркантилізм, -му, (ек., іст.).

Меркантильність, -ності.

МЗДА (взятка) – ŁAPÓWKA, HARACZ – ХАБÁР, -ра, (усн.) – гроші
або речі, що даються посадовій особі як підкуп, плата за незаконні дії.

МИГРÁЦІЯ – MIGRACJA – МИГРÁЦІЯ – перенесення, переміщення.

Міграція населення. Міграція тварин. Міграція капіталу.

МИЛЛИАРДÉР [ДЭ] – MILIARDER – МІЛЬЯРДÉР, -ра – власник
мільярдного багатства, капіталу (мільярд – тисяча мільйонів).

МИЛЛИОНÉР – MILIONER – МІЛЬЙОНÉР, -ра – власник мільйонного
багатства, капіталу (мільйон – тисяча тисяч).

МІНІМУМ – MINIMUM – МІНІМУМ, -му – найменша величина,
кількість будь-чого.

*Гарантійний мінімум. Мінімум прожитковий. Мінімум
заробітної плати.*

МІССІЯ – MISJA, POWOŁANIE – МІСІЯ – доручення, завдання,
покликання.

Торгова місія.

МОБІЛЬНОСТЬ – MOBILNOŚĆ – МОБІЛЬНІСТЬ, -ності –
рухливість; здатність швидко щось виконувати.

Соціальна мобільність.

Мобільний зв'язок.

МОДЕРНИЗА́ЦІЯ – MODERNIZACJA, UNOWOCZESNIENIE –
МОДЕРНИЗА́ЦІЯ – надання будь-чому сучасного вигляду, переробка
відповідно до сучасних вимог; оновлення, удосконалення.

Модернізація устаткування (ек.).

Модернізувати – змінювати, вдосконалювати відповідно до
вимог сучасності.

Модернізувати виробничий процес.

МОНÉТА – MONETA – МОНÉТА – карбований злиток металу певної
форми, ваги і проби, що є узаконеним засобом обігу і платежу.

*Монета золота. Нерозмінна монета. Срібна монета. Монета
розмінна.*

МОНОМЕТАЛЛІ́ЗМ – MONOMETALIZM – МОНОМЕТАЛІ́ЗМ (ек.) –
грошова система, в якій один валютний метал (золото або срібло) є загальним
еквівалентом і основою грошового обігу (протил. – біметалізм).

Монометалізм золотий. Монометалізм срібний.

МОНОПÓЛІЯ – MONOPOL – МОНОПÓЛІЯ – 1) виключне право
виробництва, торгівлі, промислу та ін., яке належить одній особі, певній
групі осіб або державі; в широкому значенні – виключне право на будь-що;
2) велике об'єднання (концерн, синдикат та ін.), яке зосереджує в своїх руках

більшу частину виробництва і збуту певного товару; 3) структура ринку, за якою даний товар виробляється одним виробником, що дозволяє йому контролювати ціну цього товару.

Монополія на продаж товару. Монополія валютна. Державна монополія. Монополія промислова.

Монополізація торгівлі.

Монополізувати зовнішній ринок.

МОРАТО́РИЙ, МОРАТО́РИУМ – MORATORIUM – МОРАТО́РІЙ, -рію, МОРАТО́РИУМ, -му – офіційна відстрочка виконання будь-яких зобов'язань, відстрочка платежів, встановлена урядом на певний час у зв'язку з надзвичайними обставинами або до закінчення надзвичайних подій (війни, стихійного лиха тощо).

Мораторій на імпорт товару.

МОТІ́В – MOTYW, POWÓDKA, POWÓD – МОТІ́В (юр.) – спонукальна причина дій і вчинків людини як психологічний фактор.

Мотив злочину. Мотив певної поведінки.

Мотивація – сукупність мотивів, доказів.

Мотивація вчинків.

Мотивувати – наводити докази, мотиви на користь будь-чого.

Мотивувати своє рішення. Мотивувати вибір.

МЫ́Т (пóшлина) – СЉО – МІ́ТО, -та, с. р. – грошовий збір, вид особливого податку, що стягується державними органами.

Мито на імпорتنі (експортні) товари. Судове мито.

Н

НАДБА́ВКА – DODATEK, NADDATEK, MARŽA – НАДБА́ВКА – надбавлена частина, сума.

Надбавка грошовá. Надбавка до заробітної плати. Надбавка до витрат. Надбавка до вартості. Надбавка до ціни.

НАЁ́М (действие) – NAJEM, WYNAJEM, WYNAJMOWANIE, WYNAJĘCIE – НАМА́ННЯ, НАЙНЯТТЯ́, НАЙОМ (на́йму) – робота по найму; тимчасове користування будь-чим за плату.

Наймання службовця на роботу. Наймання робітника. Найом житловий (юр.). Найом майновий (юр.).

НАКЛАДНА́Я – CEDUŁA, KARTA ZAŁADOWCZA, LIST PRZEWOZOWY – НАКЛАДНА́, -ної, (іменник) – супровідний (препроводительный – рос.) документ первинного обліку перевезення вантажу.

Оформити накладну. Одержати вантаж по накладній.

НАКОПЛЕНИЕ – NAGROMADZENIE, KUMULACJA, AKUMULACJA – НАГРОМАДЖЕННЯ – нагромаджена сума, кількість будь-чого.

Нагромадження внутріпромишлові. Нагромадження багатств. Нагромадження грошей. Нагромадження капіталу. Нагромадження коштів.

НАЛИЧНЫЙ – ISTNIEJĄCY, OBECNY – НАЯВНИЙ – той, що є у наявності.

Наличный расчёт – розрахунок готівкою.

Наличность (о деньгах) – Gotówka – готівка, готові гроші.

Проверитъ наличность кассы – перевірити готівку каси.

НАЛОГ – PODATEK – ПОДАТОК, -тку – встановлений державою обов'язковий збір, що сплачується підприємством, установою або окремою особою.

Податок земельний. Податок майновий. Податок квартирний.

Налог подоходный – податок прибутковий – основний вид прямих податків, які збираються з прибутків юридичних та фізичних осіб (прибуток підприємств, заробітна плата тощо).

Налог акцизный – податок акцизний – податок на витрати у зв'язку з придбанням товару.

Налог косвенный – податок непрямий – податок на товари і послуги, який встановлюється у вигляді надбавки * до ціни або тарифу *.

Налогообложение – оподаткування (фін.).

Налогоплательщик – платник податків.

Налогоспособный – податкоспроможний.

НАСЛЕДНИК – SPADKOWIERCA, NASTĘPCA, SUKCESOR – СПАДКОЄМЕЦЬ, -мця; НАСТУПНИК (преємник – рос.) – той, що одержує спадщину.

Законний спадкоємець (юр.). Спадкоємець неправоздатний (юр.).

НАТО (Организация Северо-атлантического договора) – NATO (Pakt Równosnoatlantyczny) – НАТО (Організація Північно-атлантичного договору).

НАЦЕНКА – MARŻA, NARZUT, DODATEK DO CENY, PODWYŻKA CENY – НАЦІНКА (торг.) – 1) дія – націнка; 2) сума – націнка: надбавка до ціни товару, сума, на яку підвищується ціна на будь-що.

Націнка товарів. Націнка торгова (торговельна).

НАЧИСЛЕНИЕ – DOLICZENIE, NALICZENIE, KWOTA DOLICZONA – НАРАХУВАННЯ, НАЛІЧЕННЯ (бухг.) – дія: нарахування заробітної плати; сума: нарахування (що?) на заробітну плату.

НЕДВИЖИМОСТЬ – NIERUCHOMOŚĆ, MAJĄTEK NIERUCHOMY – НЕРУХОМІСТЬ, -ності, (юр.) – нерухоме майно.

Продаж нерухомості.

НЕЗАВИСИМОСТЬ – NIEZALEŻNOŚĆ, NIEPODLEŁOŚĆ – НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, -ності.

Незалежність державна. Економічна незалежність.

Незалежність суддів (юр.).

НЕКРЕДИТОСПОСО́БНОСТЬ – NIEWYPŁACALNOŚĆ – НЕКРЕДИТОСПРОМО́ЖНІСТЬ, - ності – нездатність сплачувати кредит.

Некредитоспроможна організація.

НЕПЛАТЁЖЕСПОСО́БНОСТЬ – NIEWYPŁACALNOŚĆ, NIEZDOLNOŚĆ PŁATNICZA – НЕПЛАТОСПРОМО́ЖНІСТЬ, -ності.

Неплатоспроможність фірми.

НЕТТО – NETO – НЕТТО, невідм., с. р., (торг.) – 1) вага товару без тари (упаковки); 2) ціна товару за вирахуванням знижок; 3) чистий прибуток бюджету після вирахування витрат.

НОМЕНКЛАТУ́РА – NOMENKLATURA, WYKAZ – НОМЕНКЛАТУ́РА – 1) сукупність назв вироблюваної продукції; 2) перелік рахунків, що їх відкриває бухгалтерія; 3) перелік посад, кадри яких затверджують вищестоящі органи.

НОМИНА́Л – NOMINAŁ – НОМИНА́Л, -лу, (ек.) – 1) вартість, вказувана на грошових знаках, цінних паперах; 2) зазначена в прейскуранті або на товарі його ціна.

Номінальна вартість. Номінальна ціна.

НО́РМА – NORMA, ILOŚĆ, WIELKOŚĆ, NORMATYW, STOPA – НОРМА – 1) загальнови́значене, узагальнене право, міра, закон, взірець, стан; 2) середня кількість, розмір чогось.

Норма моральна. Норма правова. Норма виробітку. Норма заробітної плати. Норма праці.

Нормі́рование – нормува́ння.

Нормування робочого дня.

НОТ (Научная организация труда) – NAUKOWA ORGANIZACJA PRACY – НОП (Наукова організація праці).

Вести на виробництві НОП.

НОТА́РИУС – NOTARIUSZ – НОТА́РИУС, -а – службова особа, яка оформляє і засвідчує різні юридичні акти (заповіти, довіреності, договори та ін.).

Звернутись до нотаріуса.

НОТИФИКА́ЦИЯ – NOTYFIKACJA – НОТИФІКА́ЦІЯ (дипл., фін.) – 1) офіційне повідомлення однією державою іншій про свою позицію з якогось питання зовнішньої політики; 2) повідомлення векселедержателем векселеда́вця про опротестування виданого ним векселя *.

НУЛЛИФИКА́ЦИЯ – NULIFIKACJA – НУЛІФІКА́ЦІЯ – анулювання, позбавлення сили, значення.

Нуліфіка́ція грошей – скасування державою знецінених грошових знаків і заміна їх новими як засіб стабілізації валюти *.

ОАО (Открытое акционерное общество) – S.A. (Spółka akcyjna) – ВАТ (Відкрите акціонерне товариство).

ОБЕСПЕЧЕНИЕ – ZABEZPIECZENIE, ZAOPATRZENIE, GWARANCJA, REKOJMIA – ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ – 1) надання достатніх матеріальних засобів для життя; 2) постачання будь-чим в достатній кількості; 3) гарантування будь-чого.

Забезпечення матеріальне. Забезпечення пенсійне. Забезпечення соціальне.

Забезпечення золоте (ек.). Забезпечення кредитне (ек.). Забезпечення договору.

ОБЕСЦЕНИВАНИЕ – DEPREKJACJA – ЗНЕЦІНЮВАННЯ – позбавлення цінності, пониження цінності.

Знецінювання валюти.

ОБЖАЛОВАНИЕ – ZASKARŻENIE, ODWOŁANIE SIĘ – ОСКАРЖЕННЯ (юр.) – подання скарги на будь-що незаконне, неправильне.

Оскарження вироку. Оскарження дій слідчого. Оскарження акту управління.

ОБЛИГАЦИЯ – OBLIGACJA – ОБЛІГАЦІЯ – білет державного займу, цінний папір, якій підтверджує зобов'язання повернути її реальну вартість у встановлений строк з виплатою процентів.

Облігація державної п'озики. Одержати облігації.

ОБЛИГО – OBLIGO – ОЛІГО, невідм., с. р. – 1) сума заборгованості по векселях; 2) банківські книги особистих рахунків, у яких облічують заборгованість окремих осіб по векселях *.

ОБЛОЖЕНИЕ – OPDATKOWANIE – ОПОДАТКУВАННЯ (фін.) – зобов'язання виплатити будь-яку грошову суму.

Оподаткування земельне. Оподаткування промислове. Оподаткування прямиє.

ОБОРАЧИВАЕМОСТЬ – SZYBKOSĆ OBIEGU, SZYBKOSĆ OBROTU, ROTACJA – ОБОРОТНІСТЬ, -ності, (ек., фін.) – знаходження в обороті.

Оборотність оборотних засобів. Оборотність коштів. Оборотність товарів.

Оборот – оборот, -ту, (ек.).

Оборот валовий. Оборот внутрішній. Оборот річний. Оборот коштів.

ОБРАЩЕНИЕ – OBRÓT, OBIEG – ОБІГ, -гу, ОБОРОТ, -ту – процес обороту цінностей, товару та ін.

Обіг банкнотний. Обіг грошовий. Обіг золотий. Обіг кредитний. Обіг товарний.

ОБЩЕСТВО – SPOŁECZEŃSTWO, SPOŁECZNOŚĆ – СУСПІЛЬСТВО; ТОВАРИСТВО – 1) сукупність людей на певному ступені історичного розвитку; 2) коло осіб, об'єднаних спільними інтересами, діяльністю, станом та ін.

Суспільство громадянське.

Товариство акціонерне. Товариство банківське. Добровільне товариство.

ОБЯЗАТЕЛЬНОСТЬ – ZOBOWIĄZANIE – ЗОБОВ'ЯЗАННЯ (ек.) – обіцянка, частіше в письмовій формі, яка вимагає обов'язкового виконання.

Зобов'язання альтернативне. Зобов'язання боргові. Зобов'язання пайове. Зобов'язання грошові.

ООО (Общество с ограниченной ответственностью) – SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ – ТОВ (Товариство з обмеженою відповідальністю).

ОПЕКУН – OPIEKUN – ОПІКУЇН, -на – особа, якій доручено опікунство над будь-ким.

Опекать – опікувати, -кую, -куєш, опікати, -каю, -каєш – турбуватись про будь-кого непрацездатного, неповнолітнього, хворого.

Опекунский – опікунський.

Опека – опіка.

ОПЕРАЦИЯ – OPERACJA – ОПЕРАЦІЯ – окрема дія в ряду інших подібних.

Операція банківська. Операція валютна. Операція біржова. Операція позикова.

ОПЛАТА – OPŁACANIE, OPŁACENIE, SPŁATA – ОПЛАТА, ОПЛАЧУВАННЯ – дані за будь-що гроші; процес виплати.

Оплата гарантована. Оплата грошова. Оплата комісійна. Оплата праці. Оплата натурою.

Своєчасне оплачування будь-чого.

ОППОНИЕНТ – OPONENT – ОПОНЕНТ – супротивник у диспуті, дискусії.

Врахувати думку опонента. Відповісти опоненту.

ОПТОВИЙ – HURTOWY – ОПТОВИЙ – той, що стосується торгівлі оптом *.

Оптотий ринок. Оптотий склад.

Оптовік – оптовік, -ка.

Оптом – купівля-продаж товарів великими партіями.

Купити (як?) оптом.

ОПЦИОН – OPCJA – ОПЦІОН – особливе право, яке надає одна з сторін, що домовляються, іншій стороні (у виборі способу, форми, об'єкту та ін. виконання того чи іншого зобов'язання).

Володіти опціоном. Надати опціон.

ОРДЕР – NAKAZ, PRZYDZIAŁ, KWIT, DYSPOZYCJA, ASYGNATA – ОРДЕР, -ра – 1) документ на здійснення операцій з грошовими коштами або матеріальними цінностями; 2) письмове розпорядження на видачу товару зі складу.

Ордер касовий. Ордер видатковий. Ордер сплатний. Ордер на арешт. Видати ордер.

ОСТАТОК – RESZTA, POZOSTAŁOŚĆ, SALDO, REMANENT – ЗАЛИШОК, -шку; ЛІШОК (излишек – рос.) – частина будь-чого, яка залишається як лишок.

Залишок товару.

Лішок суми.

ОТВЕТСТВЕННОСТЬ – ODPOWIEDZIALNOŚĆ – ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, -ності – необхідність, обов'язок відповідати за свої дії.

Відповідальність адміністративна. Відповідальність дисциплінарна. Відповідальність службова. Відповідальність особіста.

Відповідальність кримінальна (юр.). Відповідальність держави (юр.).

ОТКАЗ – ODMOWA, REZYGNACJA – ВІДМОВЛЕННЯ, ВІДМОВА; ВІДКАЗУВАННЯ (усн.) – негативна відповідь на прохання, вимóгу.

Відмовлення від позову (іска – рос.).

Отказ завещательный – відказування заповідальне (юр.).

ОТМЕНА – ZNIESIENIE, SKASOWANIE, ANULOWANIE, SOFNIEŚCIE, ODWOŁANIE, UNIEWAŻNIENIE – СКАСУВАННЯ; ВІДМІНА – визнання будь-чого недійсним, таким, що не відбудеться.

Скасування податків з населення. Скасування рішення суду.

Відміна запланованого.

ОТНОШЕНИЕ – STOSUNEK, POSTAWA, STANOWISKO, RELACJA – ВІДНОШЕННЯ – взаємний зв'язок різних предметів, дій, величин.

Відношення вартісне (стóимостное – рос.). Відношення норми додаткової вартості до норми прибутку. Відношення товару і грошей.

ОТОВАРИВАТЬ – WYDAĆ TOWAR – ОТОВАРІЮВАТИ, -рюю, -рюєш – видавати товар, виконуючи якесь зобов'язання.

ОТЧЁТ – SPRAWOZDANIE, ROZLICZENIE – ЗВІТ, -ту – повідомлення, доповідь про роботу, свої дії.

Звіт авансовий. Звіт гласний.

Отчётность бухгалтерская – звітність бухгалтерська.

Звітність фінансова. Звітність підприємства.

ОФЕРТ, ОФЕРТА – OFERTA – ОФЕРТ, -ту, ОФЕРТА – письмова заява продавця про бажання скласти договір на поставку товару або виконання будь-яких послуг.

Узгодити оферту. Передати оферту.

ОФИС – BIURO, KANCELARIA – ОФІС – офіційне представництво фірми, організації; контора, канцелярія.

Зустріч в офісі. Офіс фірми.

II

ПАБЛИСИТИ – PUBLICITY (вимовляється: pablisyti)– ПАБЛІСИТИ – самореклама, популярність; в бізнесі і підприємстві – різні види реклами, що зміцнюють престиж фірми і стимулюють попит на її товари та послуги.

Організувати пабліситі.

ПАЙ – UDZIAŁ – ПАЙ (паю) – частка, сума грошового внеску окремого учасника в загальну справу, кооперативну організацію.

Внести пай. Збільшити суму паю. Одержати пай.

Паевій – пайовій.

Пайщик – пайовік, -ка.

Пайовик спожівчої кооперації.

ПАРАФІРОВАНИЕ – PARAFOWANIE – ПАРАФУВАННЯ (дипл.) – попереднє підписання міжнародного документу ініціалами уповноважених осіб, що брали участь у його виробленні.

Парафування договору.

Парафувати *торгову угоду.*

ПАРИТЕТ – PARYTET – ПАРИТЕТ, -ту, (ек., юр.) – рівність, однаковий стан сторін у їхніх взаємовідносинах.

Воєнний паритет. Досягти паритету.

Валютний паритет – співвідношення між грошовими одиницями різних країн, вимірюване співвідношенням золотого змісту їх.

Паритет покупательной способности – паритет купівельної спроможності – співвідношення між грошовими одиницями різних країн по їх купівельній спроможності.

Паритетний – рівний, рівноцінний, той, що здійснюється на паритетній основі.

Паритетне представництво. На паритетних засадах.

ПАРЦЕЛЛА – PARCELA – ПАРЦЕЛЯ (ек.) – невелике приватне земельне володіння, на якому ведеться дрібне (парцелярне) селянське господарство.

Парцелляція - парцеляція – поділ землі на дрібні ділянки (парцели *).

Парцеляція землеволодіння.

ПАСИВ – PASYWA, STAN BIERNY – ПАСИВ, -ву, (фін.) – 1) частина бухгалтерського балансу *, яка відображає джерела утворення коштів підприємства та їх призначення (протил. – актив); 2) перевищення закордонних витрат країни над доходами, що поступають з-за кордону; 3) дефіцит платіжного балансу *; 4) заборгованість фірми або окремої особи.

Пасив банку.

ПАТЕНТ [TE] – PATENT, KONCESJA, ZEZWOLENIE – ПАТЕНТ, -ту – 1) документ, що посвідчує авторське право на винахід; 2) свідоцтво на право займатися певною діяльністю (торгівлею, промислом та ін.)

Патент на винахід. Патент на торгівлю. Патент консульський (засвідчує повноваження консула.).

Патентне бюро.

ПЕЗÉТА – PESETA – ПЕЗÉТА – грошова одиниця Іспанії.

ПÉЗО – PESO – ПÉЗО, невідм., с. р. – грошова одиниця деяких держав Латинської Америки.

ПЕНИТЕНЦИА́РНЫЙ – PENITENCIARNY – ПЕНІТЕНЦІА́РНИЙ (юр.) – той, що стосується покарання, головним чином кримінального.

ПÉННИ – PENNI – ПÉННИ, невідм., с. р. – дрібна монета Великобританії, Фінляндії.

ПЕНС – PENS – ПЕНС – дрібна англійська монета.

ПЕРЕВÓД – PRZELEW, PRZEKAZ – ПЕРÉКАЗ, -зу – грошове відправлення через банк, пошту, телеграф та ін.

Переказ банковий. Переказ грошовий. Переказ пошто́вий.

ПЕРЕОЦÉНКА – PRZECENA – ПЕРЕОЦІ́НКА, ПЕРЕОЦІ́НЮВАННЯ – оцінка нова, повторна; завищена оцінка.

Переоці́нка товару. Переоці́нка своїх можливостей.

ПЕРЕРАСХÓД – WYDATEK PONAD NORMĘ – ПЕРЕВІ́ТРАТА (фін.) – витрата поверх плану, міри.

Переві́трата кредитів.

ПЕРЕРАСЧЁТ – PRZELICZENIE – ПЕРЕРАХУ́НОК (фін.) – розрахунок, зроблений за́ново.

Перерахунок заробітної плати.

ПЕРЕУЧЁТ – PONOWNY SPIS, PONOWNA EWIDENCJA – ПЕРЕО́БЛІК, -ку – облік, зроблений за́ново.

Переоблік товару.

ПЕРСО́НА – OSOBA, PERSONA – ПЕРСО́НА.

Персо́на гра́та – дипломатичний представник, особа якого не викликає заперечень уряду країни, в котрій її мають акредитувати. Переносно: особа, до якої ставляться прихильно.

Персо́на нон гра́та – особа, що її кандидатура як дипломатичного представника викликає заперечення уряду держави перебування. Держава, що призначила таку особу, відкликає її. Переносно: особа, яка не користується прихильністю.

ПЕРСО́НАЛ – PERSONEL, OBSADA, ZAŁOGA – ПЕРСО́НАЛ, -лу – особовий склад підприємства, установи; сукупність кадрів однієї професії.

Адміністративно-управлінський персонал. Персонал керівний.

Медичний персонал.

ПИА́СТР – PIASTR – ПИА́СТР, -ра – дрібна турецька і єгипетська монета.

ПЛАТЁЖ – PŁACENIE, PŁATNOŚĆ, OPŁATA, WPŁATA – ПЛАТІ́Ж, -тежу́; ВІ́ПЛАТА, ПЛАТА – грошове винагородження за будь-що; сума, що виплачується.

*Платі́ж орендний *. Платі́ж грошовий. Платі́ж у бюджет. Плата достроко́ва.*

ПЛАТЁЖЕСПОСО́БНОСТЬ – WYPŁACALNOŚĆ – ПЛАТОСПРОМО́ЖНІСТЬ, -ності – здатність, можливість платити.

Платоспроможність банку.

Платоспроможний покупець.

ПОГАШЕНІЕ – SPŁATA – ПОГАСИЕННЯ; СПЛАТА – здійснення розрахунку, перерахунку, повернення боргів.

Погашення заборгованості. Погашення позики. Дострокове погашення. Погашення ціни. Погашення платежів. Погашення судимості (юр.).

ПОДОТЧЕТНЫЙ – ZOBOWIĄZANY DO SKŁADANIA SPRAWOZDANIA – ПІДЗВІТНИЙ, -а, -е – 1) той, що видається за умови наступного звіту; 2) зобов'язаний звітуватися.

Підзвітна сума. Підзвітна організація.

Подотчётность – підзвітність, -ності.

Підзвітність керівних органів.

ПОДПИСКА – PRZEDPŁATA – ПІДПІСКА; ПЕРЕДПЛАТА (на позику).

Передплата акцій. Підписка на акції. Передплата позики. Підписка про невізд (юр.).

ПОЗИТИВНЫЙ – ROZTYWNY – ПОЗИТИВНИЙ, -а, -е – конструктивний, той, що ґрунтується на фактах, на досвіді.

Позитивний досвід. Позитивна думка. Позитивна програма.

ПОКАЗАТЕЛЬ – WSKAŹNIK, INDEKS – ПОКА́ЗНИК – той, що показує розвиток, зміну будь-чого.

Показник якісний. Економічний показник.

ПОКУ́ПКА – ZAKUP, KUPOWANIE – КУПІВЛЯ, КУПУВА́ННЯ – куплена річ; купівля як дія, процес.

Вигідна купівля. Купівля-продаж товару.

ПО́ЛИС – POLISA – ПО́ЛІС (фін.) – документ про страхування, який містить умови договору та підтвердження угоди про страхування.

Страховий поліс.

ПОЛУФАБРИКА́Т – RÓLFABRYKAT – НАПІВФАБРИКА́Т, -ту, ПІВФАБРИКА́Т - віріб, що потребує подальшої, кінцевої обробки.

Магазин напівфабрика́тів.

ПО́РТО-ФРА́НКО (італ. porto franco – вільний порт) – PORTO FRANCO (вимовляється: porto franko) – ПО́РТО-ФРА́НКО, невідм., с. р., (торг.) – певна територія (порт або приморська область), у межах якої в деяких країнах дозволяється ввезення й вивезення іноземних товарів без оплати мита.

ПОСТУПЛЕНИЕ – WPŁYW, WPŁYNIĘCIE, NADEJŚCIE – ПРИБУ́ТКИ, НАДХО́ДЖЕННЯ – доходи, збори.

Надходження бюджетне. Надходження податкове.

ПОТЕНЦИА́Л [ТЭ] – POTENCJAŁ – ПОТЕНЦІА́Л, -лу – ступінь потужності в будь-якому відношенні; джерела, можливості, запаси, які можуть бути приведені в дію і використані для досягнення певної мети.

Військово-економічний потенціал держави. Промисловий потенціал країни. Економічний потенціал підприємства.

ПОТРЕБИТЕЛЬ – KONSUMENT, NABYWCZA – СПОЖИВАЧ, -ча – особа або організація, що споживає продукти будь-якого виробництва (протил. – виробник); покупець.

Товари для масового споживача.

Потребление - споживання.

Споживання суспільне. Споживання промислове. Споживання особисте.

Потребительский – споживчий, -а, -е.

Споживча кооперація Споживча корзина. Споживче ставлення до будь-чого (переносне, негативне значення).

ПОШЛИНА – CŁO, OPŁATA CELNA – МІТО, ОПЛАТА (ек.) – грошовий збір, вид податку і зборів, що стягується державними органами.

*Мито ввізні. Мито вивізні. Мито патентне. Мито фіскальне *. Мито гербове.*

Пошлинный - митний.

Митний збір.

ПРАВО – PRAWO – ПРАВО – 1) сукупність норм і правил взаємовідносин людей в суспільстві, які встановлює і охороняє державна влада; 2) можливість, свобода будь-що робити, здійснювати, що узаконене і охороняється державою.

Право авторське. Право адміністративне. Право вексельне. Право цивільне. Право житлове. Право земельне. Право виборче. Право на працю.

Правонарушение - правопорушення (юр.).

ПРЕАМБУЛА – PREAMBUŁA – ПРЕАМБУЛА – загальна вступна частина законодавчого акта, міжнародного договору, декларації тощо.

Преамбула до доповіді.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ – PROPOZYCJA, OFERTA – ПРОПОЗИЦІЯ – 1) те, що подається на обговорення як відома можливість; 2) надходження товарів на ринок.

Пропозиція зустрічна. Пропозиція праці. Пропозиція раціоналізаторська.

Спрос и предложение – попит і пропозиція (ек.).

ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬ – PRZEDSIĘBIORCA – ПІДПРИЄМЕЦЬ, -мця – той, хто володіє підприємством, певним капіталом, відкриває власну справу.

Предпринимательство – підприємництво.

Комерційне підприємництво.

Предпринимательский - підприємницький

Підприємницький факультет.

ПРЕДПРИЯТИЕ – PRZEDSIĘBIORSTWO – ПІДПРИЄМСТВО – самостійний господарський суб'єкт з правами юридичної особи, який

виробляє і реалізує продукцію, виконує роботу, надає послуги. Підприємство має самостійний баланс, розрахунковий та інші рахунки в банках, печатку зі своєю назвою.

Працювати на підприємстві. Оренда підприємства. Продукція підприємства. Підприємство комерційне. Підприємство беззбиткове.

ПРЕЕМНИК – NASTERCA, SPADKOWIERCA – СПАДКОЄМЕЦЬ, - мця; НАСТУПНИК – продовжувач справи; той, хто зайняв будь-чье місце.

Преёмственность – спадкоёмність, наступність.

Наступність керівництва. Спадкоёмність влади.

ПРЕЗЕНТАЦИЯ – PREZENTACJA – ПРЕЗЕНТА́ЦИЯ – 1) подання переказного (переводного – рос.) векселя * особі, зобов'язаній здійснити платіж; 2) спеціально організоване урочісте представлення громадськості нової фірми, нової газети та ін.; рекомендації товарів.

Презентація книги. Презентація фірми. Презентація товару.

ПРЕЗУМПЦИЯ НЕВИНОВНОСТИ – PRESUMPCJA NIEWINNOŚCI – ПРЕЗУ́МПЦИЯ НЕВІ́ННОСТИ (НЕВИНУВА́ТОСТИ) (юр.) – принцип, за яким особа, підозрювана у вчиненні злочину, вважається невинною доти, поки її винність не доведена в законному порядку.

ПРЕКРАЩЕНИЕ – ZAPRZESTANIE, WSTRZYMANIE, ZAWIESZENIE – ПРИПІ́НЕННЯ – зупинка будь-якої дії або акту.

Припинення шлюбу (юр.). Припинення справи (юр.). Припинення трудового договору. Припинення юридичних осіб (юр.).

ПРЕСС-АТАШЕ – ATASZÉ PRASOWY (вимовляється: atasze prasowy), RZECZNIK PRASOWY – ПРЕС-АТАШЕ́, невідм., ч. р. – співробітник дипломатичного представництва, що відає питаннями преси та інформації.

Відомий прес-аташе́. Повідомлення прес-аташе́.

ПРЕСТИЖ – PRESTIŻ – ПРЕСТИ́Ж – авторитет, вплив будь-кого (будь-чого).

Престиж керівника. Престиж фірми. Піднести престиж.

ПРЕСТУПЛЕНИЕ – PRZESTĘPSTWO – ЗЛО́ЧИН – дія, яка порушує закон і підлегла кримінальній відповідальності.

Злочин службовий. Злочин побутовий. Злочини транспортні.

Престу́пник – злочі́нець, -ця.

Злочинець ка́рний (уголовный – рос.).

Злоде́яние - злочі́нство.

ПРЕТЕНЗИЯ [ТЭ] – PRETENSJA – ПРЕТЕ́НЗИЯ – заява про право на володіння будь-чим, одержання будь-чого; вимога виплати боргу та ін.

*Претензія кредито́ра *. Претензія замовника. Задовольнити претензію.*

ПРЕЦЕДЕНТ – PRECEDENS – ПРЕЦЕДЕ́НТ, -ту – випадок, що стався в минулому і є прикладом або виправданням для наступних подібних випадків.

Прецедент міжнародний. Послатися на прецедент.

Прецедент судовий (юр.) – у праві деяких країн (напр., в англо-американській системі права) рішення вищих судових органів у певній справі, що далі є обов'язковими для судів при розв'язанні аналогічних справ.

ПРИБЫЛЬ – ZYSK, DOCHÓD, INTARA – ПРИБУТОК, -тку – сума, на яку доход перевищує витрати; кінцевий фінансовий результат господарської діяльності.

Прибуток валовий. Прибуток понадплановий. Прибуток торговий. Підрахувати прибуток. Збільшити прибуток.

Прибыльный – прибутковий, -а, -е.

Прибуткове підприємство.

ПРИВАТИЗАЦІЯ – PRYWATYZACJA – ПРИВАТИЗАЦІЯ – 1) процес роздержавлення власності, передача функцій державних органів у приватний сектор; 2) передача державної або муніципальної (тої, що стосується міського самоуправління) власності у приватну власність за плату або безвідплатно.

Приватизація банку. Приватизація підприємства.

ПРИНЦИПАЛ – PRYNCYPAŁ – ПРИНЦИПАЛ – 1) господар, голова, начальник; 2) головний боржник в зобов'язанні; 3) довіритель, від імені котрого діє агент, представник.

Підпис принципала. Доручення принципала.

ПРОДА́ЖА – SPRZEDAŻ – ПРО́ДАЖ, -жу, ч. р. – передача будь-чого за плату; торгівля, товарооборót (товаробіг).

*Продаж оптовий *. Продаж роздрібний. Продаж з молотка. Продаж з торгів.*

ПРОДУ́КТ – PRODUKT – ПРОДУ́КТ, -ту, (ек.) – 1) споживна вартість, матеріальний результат праці людини.

Продукт річний. Продукт денний середній. Продукт суспільний. Продукт додатковий. Продукт праці.

ПРОДУ́КЦІЯ – PRODUKCJA – ПРОДУ́КЦІЯ (ек.) – сукупність матеріальних благ, добутих чи створених внаслідок виробничої діяльності.

Продукція готова. Продукція промисловості. Продукція сільського господарства.

Продукція валова́ – загальний обсяг виробництва (в грошовому виразі) окремою галуззю господарства або підприємствами за певний період.

Продукція товарна – продукція, що йде за межі підприємства, яке її виробило.

ПРОИЗВОДИ́ТЕЛЬ – PRODUCENT – ВИРОБНИ́К, -ка, (ек.) – той, що виробляє будь-що.

Виробник продукції. Виробник землеробський. Виробник дрібний.

Производительность – продуктивність.

Продуктивність праці. Продуктивність машини.

Производительный – продуктивний, -а, -е.

Продуктивна праця.

ПРОИЗВОДСТВО – PRODUKCJA, WYTWÓRCZOŚĆ –
ВИРОБНИЦТВО – робота по безпосередньому виготовленню продукції,
галузь промисловості.

*Виробництво валове. Виробництво високотоварне. Виробництво
будь-якої техніки. Виробництво засобів виробництва. Виробництво
приватне.*

ПРОМЫШЛЕННОСТЬ – PRZEMYSŁ – ПРОМИСЛІВІСТЬ, -вості –
галузь народного господарства – підприємства, що переробляють сировину,
розробляють надра, створюють машини.

*Авіаційна промисловість. Легка промисловість. Промисловість
добувна.*

ПРОТЕКЦИОНИЗМ [ТЭ] – PROTEKCYJONIZM – ПРОТЕКЦІОНІЗМ, -
му, (ек.) – обмеження, будь-які державні заходи по захисту промисловості
своєї країни, національної економіки від іноземної конкуренції.

Протекціонізм промисловий.

ПРОТЕКЦИЯ – PROTEKCJA – ПРТЕКЦІЯ – заступництво, підтримка
впливової особи в ділових стосунках.

Скористатись протекцією.

ПРОТОКОЛ – PROTOKÓŁ – ПРОТОКО́Л, -лу – 1) документ, в якому
послідовно записано все, про що йшлося на засіданні, зборах; 2) документ,
що засвідчує встановлення певних фактів.

Протокол зборів. Протокол до́питу (юр.).

Дипломатичний протоко́л – порядок здійснення
дипломатичних актів згідно з прийнятими у міжнародних відносинах
правилами.

ПУНКТ – PUNKT, PARAGRAF – ПУНКТ – 1) одиниця вимірювання
котирування * курсів цінних паперів або товарів, мінімального коливання
ціни на біржі; 2) стаття договору або контракту.

Р

РАБОТНИК – PRACOWNIK – ПРАЦІВНИ́К, -ка; РОБИ́ТНИК, -ка –
людина, яка працює в будь-якій галузі трудової діяльності.

*Працівник ініціативний. Працівник тимчасовий. Керівний
працівник.*

Робітник сезонний.

РАБОТОДАТЕЛЬ – PRACODAWCA – РОБОТОДА́ВЕЦЬ, -вця;
ПРАЦЕДА́ВЕЦЬ – той, хто надає роботу, наймає робітників.

Пропозиції роботодавця.

РАБОТОСПОСОБНОСТЬ – ZDOLNOŚĆ DO PRACY –
ПРАЦЕЗДА́ТНІСТЬ, -ності – здатність багато і продуктивно працювати.

Працевдатний колектив. Працевдатний робітник.

РАБО́ЧИЙ – ROBOTNIK – РОБІТНИ́К, - ка; РОБО́ЧИЙ, -чого – той, хто безпосередньо виконує корисну роботу, бере участь у виробництві.

Кваліфікований робітник. Робітник сезонний. Фабричний робочий.

РАСПРЕДЕЛÉНИЕ – ROZDZIAŁ, ROZDZIELENIE – РОЗПÓДІЛ, -лу – надання кожному, хто бере участь у розподілі, певної частини, долі.

Розподіл доходів. Розподіл споживчих продуктів. Розподіл засобів виробництва (ек.).

РАСХО́Д – ROZCHÓD – ВІ́ТРАТИ, -трат; ЗБУТ, -ту, (торг.); ВИДА́ТОК, -тку, (бухг.).

Витрати поточні. Витрати судові.

Збут товарів. Видатки адміністративно-господарські.

РАСЧЁТ – OBLICZANIE, OBLICZENIE – РОЗРАХУ́НОК, -нку – 1) розрахунок будь-чого; 2) звільнення з виплатою заробітної плати.

*Розрахунок безгрошовий. Розрахунок комерційний. Розрахунок кліринговий *. Розрахунок готівкою (готовими грошми).*

Розрахунок службовця.

РАСЧЁТНЫЙ СЧЁТ – KONTO BANKOWE – РОЗРАХУНКО́ВИЙ РАХУ́НОК – рахунок підприємства в банку для зберігання тимчасово вільних грошей; здійснення поточних розрахунків готівкою або в безготівковій формі.

РАТИФИКА́ЦИЯ – RATYFIKACJA – РАТИФІКА́ЦІЯ (дипл.) – затвердження міжнародного договору верховним органом державної влади, після чого договір набуває юридичної сили для даної держави.

Ратифікація до́говору.

РЕВАЛЬВА́ЦИЯ – REWALUACJA – РЕВАЛЬВА́ЦІЯ (ек.) – збільшення золотого змісту грошової одиниці або підвищення її курсу по відношенню до валют інших країн, яке здійснюється державою в офіційному порядку (протил. - девальва́ція *).

Курс на ревальва́цію.

РЕ́ВЕРС – REWERS – РЕ́ВЕРС, -су, (ек.) – 1) зобов'язання про зворотний викуп заставлених векселів *; 2) зобов'язання купувати певні товари тільки у даного монополістичного об'єднання.

РЕВІ́ЗИЯ – REWIZJA, KONTROLA, INSPEKSCJA – РЕВІ́ЗІЯ – 1) обстеження, перевірка господарсько-фінансової діяльності установи, підприємства або службової особи з метою перевірки правильності, законності їхніх дій; 2) перегляд міжнародного договору за згодою його учасників.

Ревізія бухгалтерії.

РЕЙМ́ПОРТ – REIMPORT – РЕЙМ́ПОРТ – зворотне привезення з-за кордону вітчизняних товарів (непроданих, забракованих та ін.), які там не перероблялись.

Реімпорт колекції одягу.

РЕЙТИНГ – RAKING – РЕЙТИНГ, -гу – показник кредитоспроможності * або якості і надійності цінних паперів, який визначає спеціальне агентство.

Рейтинг кредитоспроможності. Високий рейтинг.

РЕКВИЗИТ – REKWIZYT – РЕКВИЗИТ – обов'язкові (вихідні) дані в складі угоди або документа, відсутність яких позбавляє угоду або документ юридичної сили.

Реквізіт документів – обов'язкові відомості, передбачені діючими правилами або законом для документів (напр., дата, назва документа, підписи відповідальних осіб та ін.).

Уточнення реквізитів. Перевірка реквізитів.

РЕКЛАМА – REKLAMA – РЕКЛАМА – повідомлення різними засобами (за допомогою преси, радіо, телебачення, плакатів, об'яв тощо) потенціальних споживачів про нові товари, послуги, видовища з метою популяризації, комерційної пропаганди.

Скористуватись рекламою.

Рекламувати продукцію.

РЕКЛАМАЦІЯ – REKLAMACJA – РЕКЛАМАЦІЯ – комерційна претензія, заява однієї сторони про те, що інша сторона не виконала своїх зобов'язань (або виконала неповністю), і вимога відповідної компенсації відшкодування збитків.

Рекламація покупця. Зробити висновки по рекламації.

РЕНОМЕ [РЭ; МЭ] – RENOMA – РЕНОМЕ, невідм. – репутація, стала думка про будь-кого чи будь-що.

Реноме надійного партнера. Зміна реноме.

РЕНТА – RENTA – РЕНТА (ек., фін.) – доход у формі процента, якій отримує власник грошового капіталу або держатель цінних паперів з твердим курсом; доход з капіталу, землі або майна, що регулярно одержує власник, не займаючись підприємницькою діяльністю.

Рента земельна. Рента житлова. Рента грошова. Рента довічна (пожизненная – рос.).

РЕНТАБЕЛЬНОСТЬ – RENTOWNOŚĆ, ZYSKOWNOŚĆ, OPŁACALNOŚĆ – РЕНТАБЕЛЬНОСТЬ, -ності – прибутковість, доходність підприємств, галузей господарства, економічний показник ефективності виробництва.

Рентабельність підприємства.

Рентабельний – той, що виправдовує витрати, прибутковий, доходний.

Рентабельне господарство.

РЕНТИНГ [РЭ] – WYNAJĘCIE SAMOCHODÓW – РЕНТИНГ, -гу – тимчасова оренда машин і устаткування без права наступного їх привласнення орендаром.

Скористатись правом рентингу.

РЕПРИВАТИЗА́ЦІЯ – REPRYWATYZACJA – РЕПРИВАТИЗА́ЦІЯ – повернення у приватну власність раніше куплених або націоналізованих, конфіскованих підприємств, банків та ін.

Реприватиза́ція підприємства.

РЕСТРІ́КЦІЯ – RESTRYKCJE – РЕСТРІ́КЦІЯ (ек.) – 1) застосування будь-яких обмежень; 2) обмеження виробництва, продажу та експорту монополіями з метою одержання монополюю високого прибутку.

Рестрикція кредитна. Рестрикція банкова.

РЕСУ́РСЫ – ZASOBY, ZAPASY, ŚRODKI – РЕСУ́РСИ, -сів – запаси, кошти, цінності, що їх в разі потреби можна використати.

Природні ресурси. Економічні ресурси. Матеріальні ресурси. Трудові ресурси. Ресурси виробничі.

РЕТРА́ТТА – RETRATA – РЕТРА́ТА (фін.) – поворотний переказний вексель * (те ж, що й рету́р).

РЕФО́РМА – REFORMA – РЕФО́РМА – перетворення, зміна, нововведення, які не знищують основ існуючої системи.

Реформа аграрна. Реформа кредитна. Реформа грошова. Виборча реформа.

РЕЭ́КСПОРТ [РЭ] – REEKSPORT – РЕЕ́КСПОРТ – зворотний вивіз з країни товарів, експортованих раніше з-за кордону без їх переробки.

РИМЕ́ССА – RYMESA – РИМЕ́СА (фін.) – різні форми платіжних засобів в іноземній валюті (вексель, чек, переказ), що застосовуються в міжнародних розрахунках.

РИНГ – RING – РИНГ, -гу – тимчасова угода підприємців про скуповування або вилучення з ринку певного товару з метою підвищення попиту і подальшого продажу за більш високу ціну.

РОЯ́ЛТИ – ROYALTY – РОЯ́ЛТІ, -невідм. – 1) винагорода у вигляді періодичних відрахунків від прибутку; 2) авторський гонорар; 3) орендна плата за право розробки надр.

РУ́ПИЯ – RUPIA – РУ́ПІЯ – грошова одиниця Індії, Індонезії, Непалу, Пакистану, Цейлону.

РЫ́НОК – RYNEK – РІ́НОК, -нку – 1) система економічних стосунків, що забезпечує ефективне функціонування народного господарства на основі зацікавленості товаровиробників у одержанні прибутку; сфера обміну товарів на гроші і грошей на товари; 2) місце, де здійснюється купівля-продаж товарів.

Ринок зовнішній. Ринок збуту. Ринок світовий. Ринок праці.

Рыночный - ринковий; базарний.

Ринкова інфраструктура – система установ і організацій (банки, біржі, ярмарки, інформаційно-маркетингові фірми та ін.), що забезпечують вільний рух товарів і послуг на ринку.

РЭ́НД – RAND – РЕНД – грошова одиниця Південно-Африканської Республіки.

С

СА́ЛЬДО – SALDO, STAN RACHUNKU – СА́ЛЬДО, невідм., с. р., (бухг., торг., ек.) – різниця між грошовими надходженнями і витратами за певний час; в бухгалтерії – різниця між підсумками за дебетом * і кредитом * рахунків; різниця між вартістю експорту-імпорту країни або між її закордонними платежами і надходженнями.

*Сальдо платіжного балансу *. Підрахувати сальдо.*

САМООБЛОЖЕ́НИЕ – DOBROWOLNE OPODATKOWANIE SIĘ – САМООПОДАТКУВА́ННЯ, САМООПОДАТКО́ВУВАННЯ (незак. дія).

САМООКУПА́ЕМОСТЬ – SAMOOPŁACALNOŚĆ – САМООПЛА́ТНІСТЬ, -ності, САМООПЛА́ТА, САМООКУ́ПНІСТЬ (ек.).

САМОФИНАНСІ́РОВАНИЕ – FINANSOWANIE WŁASNE – САМОФІНАНСУВА́ННЯ – фінансування простого і розширеного відтворення (воспроизводство – рос.) підприємства за рахунок власних прибутків від реалізації продукції.

САНА́ЦІЯ – SANACJA – САНА́ЦІЯ (ек.) – оздоровлення фінансового становища підприємства з метою попередження збанкрутування, підвищення його конкурентоздатності шляхом державної або банківської підтримки (збільшення кредиту, дотації з бюджету, надання субсидій та ін.).

Санация великого підприємства. Здійснити санацію.

СА́НКЦІЯ – SANKCJA – СА́НКЦІЯ (юр.) – 1) затвердження відповідним державним органом якогось акта, що надає йому силу закону (напр., санкція прокурора на арешт, обшук); 2) частина правової норми, статті закону, в якій визначаються правові наслідки порушення даного закону, міра впливу на порушників.

Санкція фінансова. Санкція адміністративна. Санкція економічна.

Санкція кáрна – вид покарання за злочин.

Санкція креді́тна – встановлений правовими нормами захід економічного впливу, що його застосовує банк до порушників фінансової, касової, розрахункової або кредитної дисципліни.

Санкція мі́жнародно-право́ва - захід впливу (економічний, політичний, військовий), який застосовують щодо держави, що не виконує міжнародні угоди.

СБЕРЕЖЕ́НИЕ – OSZCZĘDZANIE – ЗАОЩА́ДЖУВАННЯ, ЗАОЩА́ДЖЕННЯ (дія), ЗАОЩА́ДЖЕННЯ (сума).

СБЕРКА́ССА (сберегательная касса) – KASA OSZCZĘDNOŚCI – ОЩА́ДКА́СА (оща́дна каса).

СБЫ́Т – ZBYT, SPRZEDAŻ – ЗБУ́Т, -ту, (ек., торг.)

Збут опто́вий. Збут товарі́в.

СВЕРХПРІ́БЫЛЬ – NADZYSK – НАДПРИБУ́ТОК, -тку, (ек.).

СДЕЛКА – TRANSAKCJA – УГОДА; ОПЕРАЦІЯ – двостороння угода про виконання будь-чого; дія, спрямована на встановлення або зміну правостосунків юридичних і фізичних осіб.

Угода зовнішньоторгова. Угода майнова. Угода нотаріальна (юр.).

Операція біржова. Операція фінансова.

СЕБЕСТОЙМОСТЬ – KOSZTY WŁASNE – СОБИВА́РТИСТЬ, -тості, одн., (ек.) – сума, витрачена на виробництво і реалізацію продукції.

Собівартість продукції. Собівартість фабрично-заводська. Собівартість комерційна.

СЕКВЕСТР – SEKWESTR – СЕКВЕСТР, -ру, (юр.) – заборона чи обмеження права користування будь-яким майном за розпорядженням органів державної влади.

Секвестр адміністративний. Секвестр судовий.

СЕРВИС [СЕ] – SERWIS, OBSŁUGA – СЕРВИС – комплекс послуг у зв'язку зі збутом і експлуатацією промислової продукції.

Гарантійний сервіс. Сервіс торгової фірми.

СЕРТИФИКА́Т [СЕ] – CERTYFIKAT – СЕРТИФІКА́Т (фін.) – 1) документ, що посвідчує право на власність акцій та ін. цінних паперів; 2) документ, що посвідчує реєстрацію акціонерної компанії в відповідних державних органах; 3) вкладне свідоцтво кредитної установи про депонування в ній грошових коштів; 4) документ, що посвідчує асортимент, кількість і якість експортного товару.

Депозитний сертифікат. Сертифікат якості. Одержати сертифікат.

СКІДКА – ZNIŻKA – ЗНИ́ЖКА (торг.) – різні види зменшення ціни на товари, послуги, продукти, що заохочують покупця, вигідні кінець кінцем продавцю.

Сезонна знижка. Знижка на оптовий товар. Знижка на час зберігання.

СКУ́ДО – SKUDO – СКУ́ДО, невідм., с. р. - срібна монета в Італії.

СЛЕ́ДСТВИЕ – DOCHDZENIE – СЛІ́ДСТВО (юр.) – з'ясування, розслідування обставин, пов'язаних зі злочином.

Попереднє слідство. Слідство судовé. Слідство кримінальне.

Сле́дователь – слідчий, - чого.

Слідчий судовий.

Сле́дственный – слідчий (юр.).

СМЕ́ТА – KOSZTORYS – КОШТО́РИС, -су – вірахування наступних видатків і доходів.

Скласти кошторис для будівництва. Кошторис витрат на виробництво. Кошторис фінансовий.

Сме́тний – кошторисний.

СНАБЖÉНИЕ – ZAOPATRZENIE – ПОСТАЧА́ННЯ – сукупність заходів по забезпеченню матеріальних потреб населення, організацій.

Матеріально-технічне постачання. Постачання централізоване. Продовольче постачання.

Снабжёнческий – поставчальний.

Поставчальні органи.

Снабжёнческо-сбытовой – поставчально-збутовий.

СОБСТВЕННОСТЬ – WŁASNOŚĆ – ВЛАСНІСТЬ, - ності – 1) майно, що належить будь-кому; 2) належність матеріальних благ державі або юридичній особі з правом розпорядження.

Власність приватна (приватних фірм, осіб). Власність особиста (на предмет індивідуального використання). Власність державна. Власність акціонерного товариства. Кооперативна власність. Власність суспільна. Право власності.

СОГЛАШЕНИЕ – POROZUMIENIE, UMOWA – УГОДА – договір, що встановлює ті чи інші умови, права, зобов'язання, форми взаємодії сторін.

Угода валютна міжнародна (юр.) Двостороння угода. Угода міждержавна. Угода трудова. Угода кредитна.

СОЛО-ВÉКСЕЛЬ – WEKSEL WŁASNY, WEKSEL SOLA – СОЛО-ВÉКСЕЛЬ, -ля – звичайний вексель * з підписом однієї особи, яка має здійснити платіж.

СОЛЬДО – SOLDO – СОЛЬДО, невідм., с. р. – італійська дрібна монета.

СОСТОЯТЕЛЬНОСТЬ – MAJĘTNOŚĆ – СПРОМОЖНІСТЬ, -ності (торг., юр.).

Спроможність фірми.

СПОНСОР – SPONSOR – СПОНСОР, -ра – підприємство або особа, що бере участь у фінансуванні будь-якого заходу безоплатно або частково безоплатно (безвозмездно – рос.).

Спонсор телепрограми. Підтримка спонсора.

СПОСОБ – SPOŚÓB – СПОСІБ, -собу.

Спосіб виробництва.

СПРОС – POPYT, ZAPOTRZEBOWANIE – ПОПІТ, -ту – потреба на товари з боку покупців.

Попит платоспроможний (ек.). Попит населення. Попит і пропозиція праці.

СРЕДСТВО – ŚRODEK – ЗАСІБ, -собу, СПОСІБ.

Засоби матеріальні. Засоби платіжні. Засоби фінансові. Засоби обігу. Засоби праці.

Средства денежные – кошти.

*Кошти позикові (заёмные – рос.). Кошти вільні. Кошти ліквідні *. Кошти оборотні.*

ССУДА – POŻYCZKA – ПОЗИКА, ПОЗИЧКА – грошові кошти (фінансовий кредит) або матеріальні (комерційний кредит), одержані від кредитора під певний процент.

Позика безповоротна. Позика грошова. Позика довгострокова. Позика брокерська.

СТАБИЛІЗАЦІЯ – STABILIZACJA – СТАБІЛІЗАЦІЯ – сталий стан економіки, народного господарства та ін.

Стабілізація валюти. Стабілізація цін. Стабілізація економіки.

СТАВКА – STAWKA, STORA – СТАВКА – 1) норма оплати при здійсненні будь-якої фінансової операції; 2) норма стягнення податку з будь-якого об'єкта фінансового оподаткування; 3) розмір оплати праці за одиницю часу.

Ставка тарифна. Ставка митна. Ставка найвища. Ставка тверда. Ставка податкова.

СТАГНАЦІЯ – STAGNACJA – СТАГНАЦІЯ (ек.) – застій у виробництві, торгівлі, погіршення стану економіки, що супроводиться безробіттям, постійним зростанням цін.

СТАНДАРТ – STANDARD – СТАНДАРТ, -ту – норма, модель, типовий вид, зразок, мірило, прийняті для співставлення з іншими подібними об'єктами; прийнятий тип виробів, зразок, що відповідає певним вимогам.

Стандарт золотий (ек.).

Стандартний – той, що відповідає стандарту.

Стандартні вироби.

Стандартизація – встановлення єдиних норм і вимог до матеріалів, виробів, напівфабрикатів тощо.

СТАТИСТИКА – STATYSTYKA – СТАТИСТИКА – кількісний облік масових явищ; наука, що вивчає кількісну сторону суспільних явищ, процесів.

Статистика банкова. Статистика земельна. Статистика судова. Статистика фінансова. Статистика економічна. Статистика зовнішньої торгівлі. Статистика праці. Статистика цін.

СТАТУС-КВО – STATUS QUO – СТАТУС-КВО, невідм., ч. р., (дипл.) – становище, що існувало або існує в якийсь визначений момент.

СТОІМОСТЬ – WARTOŚĆ, CENA – ВАРТІСТЬ, -тості, ЦІНА (ек.) – виражена в грошовій сумі цінність будь-чого або розмір витрат на будь-що.

Вартість ринкова. Вартість продукту. Вартість виробництва. Вартість товару. Вартість робочої сили. Вартість комерційна.

СТОРНО – STORNO – СТОРНО, невідм., с. р., (бухг.) – спосіб виправлення помилок у бухгалтерському обліку, допущених при записах господарських операцій.

СТРАХОВА́НИЕ – UBEZPIECZENIE – СТРАХУВА́ННЯ – забезпечення від можливих збитків шляхом періодичних внесків спеціальній установі, яка виплачує грошові відшкодування у випадку таких збитків.

Страховання майна. Державне страхування. Страхування житлового фонду. Соціальне страхування. Страхування життя.

СУ – SU – СУ, невідм., с. р. – розмінна монета Франції і В'єтнаму.

СУБАРЕ́НДА – SUBARENDA – СУБОРЕ́НДА – передача частини орендованого майна в оренду третій особі або групі осіб.

Оформити суборенду.

СУБОРДИНА́ЦІЯ – SUBORDYNACJA – СУБОРДИНА́ЦІЯ – службова підлеглість молодших офіційних осіб старшим, додержання правил службової дисципліни.

Додержуватись субординації. Порушувати субординацію.

СУБСИ́ДІЯ – SUBSYDIUM – СУБСИ́ДІЯ – грошова або натуральна допомога, яку надає держава підприємствам, окремим особам.

Одержати субсидію. Оформити субсидію.

СУ́ММА – SUMA, KWOTA – СУ́МА – певна, та чи інша кількість грошей.

Сума валова. Сума грошова. Сума прибутку. Сума заробітної плати. Сума зарубіжних капіталовкладень.

СУПЕРМА́РКЕТ – SUPERMARKET – СУПЕРМА́РКЕТ – великий магазин самообслуговування по торгівлі товарами повсякденного попиту.

Відвідувати супермаркет.

СЧЁТ – RACHUNEK – РАХУ́НОК, -нка – документ на одержання грошей за послуги, виконані роботи.

Одержати рахунок. Рахунок за користування телефоном.

Т

ТАМО́ЖНЯ – CELNIA, URZĄD CELNY – МІТНИ́ЦЯ, (іноді) ТАМОЖНЯ – державна установа, що контролює увіз і вивіз усіх товарів, які пропускаються через кордон країни; орган економічної охорони державних кордонів.

Митниця портóва.

Тамóженний – мітний.

Митний тариф. Митний збір.

ТАРІ́Ф – TARYFA – ТАРИ́Ф, -фу – система ставок, за якими оплачують послуги (комунальні, транспортні, митні, послуги праці та ін.).

Тариф вивізний. Тариф комунальний. Тариф податковий. Тариф митний.

Тари́фный – тари́фний.

Тарифні ставки.

Тарифика́ція – тарифіка́ція.

Тарифікація заробітної плати.

ТЕЗАВРА́ЦІЯ – TEZAURACJA – ТЕЗАВРА́ЦІЯ (ек.) – приватне нагромадження золота або скарбу; нагромадження золота банками, різними фондами.

Тезаври́рование – тезаврува́ння.

Тезаврування золота.

ТЕКУ́ЧЕСТЬ – PŁYNNOŚĆ – ПЛІ́ННІСТЬ, -ності – мінливість, непостійність складу.

Плинність кадрів. Плинність робочої сили.

ТЕ́ЛЕКС – TELEKS, TELEX – ТЕ́ЛЕКС – абонентський міжнародний телефонний зв'язок, що здійснюється за допомогою телефонної мережі; апарат, призначений для такого зв'язку.

ТЕНДЕ́Р – PRZETARG – ТЕНДЕ́Р, -ра – 1) документ; пропозиція продавця, що бере участь у торгах, яка відповідає конкретним вимогам замовника (покупця), викладеним у його технічних умовах. Підтверджує згоду продавця взяти на себе виконання позначених робіт і містить вказівку на ціну і вартість робіт. Тендер використовується при торгівлі устаткуванням; 2) повідомлення, що направляється в розрахункову палату про намір почати постачання товару або фінансового інструмента для виконання умов ф'ючерсного контракту *.

ТОВА́Р – TOWAR – ТОВА́Р, -ру – 1) продукт праці, що має вартість і розповсюджується у суспільстві шляхом обміну, купівлі – продажу; 2) все те, що є предметом торгівлі.

Товар ввізний. Товар дефіцитний. Товар імпортований. Товар сезонний. Товар сільськогосподарський. Товари стратегічні.

Това́рний знак – позначення на товарі або його упаковці (марка, клеймо).

Товарооборóт – *товарооборóт, -ту, товарообі́г, -гу.*

Товарооборóт зовнішній.

Товарообі́г роздрі́бний.

Товаропрóизводитель – *товаровиробни́к, -ника́.*

Приватний товаровиробник.

ТОРГÓВЛЯ – HANDEL, KOMERCJA – ТОРГÍВЛЯ – комерція, господарська діяльність по обороту, купівлі і продажу товарів.

Торгівля оптова. Торгівля роздрі́бна́. Торгівля рíнкова. Торгівля бартерна. Торгівля державна.

Торго́вый – *торго́вий, торгове́льний* – 1) той, що стосується організації торгівлі; 2) той, що веде торгівлю.

Торговий договір. Торговий центр. Торговельна угода.

ТРА́НСФЕ́РТ – TRANSFER – ТРА́НСФЕ́РТ, -ту, (ек.) – 1) передавання іменних цінних паперів (акцій) однією особою у власність іншої відповідним написом або заявою; 2) перенесення суми з одного рахунку на інший; 3) переказ іноземної валюти або передача золота з однієї країни в іншу.

Тра́нсфeртный – *тра́нсфeртний.*

ТРА́СТ – OPERACJE TRASTOWE – ТРА́СТ – доручення на ведення фінансових операцій, які здійснює банк за згодою своїх клієнтів.

Траст-компáнія – компанія (юридична особа), що виконує операції за дорученням приватних осіб і організацій.

ТРА́ТТА – TRATA – ТРА́ТТА (фін.) – переказний вексель * (переважно в міжнародний розрахунках).

ТРЕ́ЙДЕР – TRADER – ТРЕ́ЙДЕР – представник брокера * в торговій зоні біржі, що повідомляє інформацію, приймає замовлення від імені фірми. Має позначку з вказівкою, від кого він діє.

ТРУД – PRACA, WYSIŁEK, TRUD – ПРА́ЦЯ, (іноді) ТРУД, -да - цілеспрямована і суспільно корисна діяльність людини, що вимагає розумового та фізичного напруження; наслідок роботи, діяльності.

Праця високопродуктивна. Праця колективна. Праця кваліфікована. Праця корисна. Праця фізична (розумова).

Трудоспособность – працездатність, -ності.

Трудоустройство – працевлаштування.

У

УБЫ́ТОК – STRATA, SZKODA, УБУТЕК – ЗБЫ́ТОК, -тку – виражена в грошовій формі втрата, що призводить до перевищення витрат над прибутками або зменшення прибутку підприємства.

Випадкові збитки – від стихійного лиха, пожежі, крадіжки та ін.

Очікувані збитки – перевищення витрат при транспортуванні і реалізації готової продукції.

Убыточный – втратний.

Втратне підприємство.

УДЕРЖА́НИЕ – ODLICZENIE, POTRĄCENIE – ВІДПРАХУВА́ННЯ – сума, що відраховується, наприклад, відрахування із заробітної плати.

УДОСТОВЕРÉНИЕ – ZAŚWIADCZENIE, POŚWIADCZENIE – ПОСВІДЧЕННЯ – документ, що посвідчує будь-що.

Посвідчення особи.

УКЛА́Д – UKŁAD – УКЛА́Д, -ду – устрій, встановлений порядок організації будь-чого (суспільного життя, побуту).

Уклад суспільно-економічний. Уклад дрібнотоварний. Уклад життя.

УЛІ́КА – POSZLAKA, DOWÓD RZECZOWY – ДО́КАЗ, -зу, (юр.) – предмет або обставини, що викривають будь-що.

Докази прями.

Улики косвенные – докази побічні.

Уличать – викривати.

УСЛÓВІЕ – WARUNKI, WYMOGI, ZASADY – УМО́ВА – 1) обставина, від якої будь-що залежить; 2) вимога однієї із сторін, що домовляються; 3) правила, встановлені в будь-якій сфері життя.

Умови об'єктивні. Умови житлові. Умови праці. Економічні умови.

УСТАВ – STATUT – СТАТУТ – зведення положень і правил, які визначають устрій, діяльність, права і обов'язки юридичної особи, затверджене і зареєстроване в законному порядку.

Статут артільний. Статут акціонерного товариства. Затвердити статут.

Уста́вний – *стату́тний, -а, -е.*

Уста́вный фонд – *стату́тний фонд* – сума внесків власників або учасників в майно підприємства, організації, установи для забезпечення його діяльності, визначена і зафіксована в статуті.

УЦЕ́НИВАТЬ – OBNIŻAĆ CENĘ – ЗНІ́ЖУВАТИ ЦІНУ́ (торг.) – оцінювати нижче.

Уце́нка – *зни́жування ціни́* (дія), *зни́жка, уці́нка* (скидка з ціни).

Уці́нені товари.

УЧЕ́Т – OBLICZANIE, EWIDENCJA, REJESTRACJA – О́БЛІК, -ку – налагоджена система реєстрації даних комерційної, господарської діяльності організації, яка використовується з метою одержання інформації, що забезпечує контроль і ефективність управління.

Облік бухгалтерський. Облік праці. Статистичний облік.

Уче́т векселёй – *диско́нт векселів* (фін.).

Уче́тний – *обліко́вий; диско́нтний, диско́нтовий* (фін.).

УЧРЕДИ́ТЕЛЬ – ZAŁOŻYCIEL – ЗАСНО́ВНИК, -ка, ФУНДАТО́Р, -ра – фізична або юридична особа, яка є засновником (одним з засновників) тієї чи іншої установи, компанії, фірми.

Засновник інституту підприємництва.

УЧРЕЖДЕ́НИЕ – INSTYTUCJA, URZĄD, ZAKŁAD – УСТАНО́ВА – організація, що займається певною галуззю роботи.

Установи державні кредитні. Установи урядові.

УЩЕ́РБ – STRATA, SZKODA – ЗБІ́ТОК, -тку.

Збиток матеріальний. Збиток майновий.

Ф

ФАКСИ́МИЛЕ – FAKSYMILE – ФАКСИ́МІЛЕ, невідм. – 1) точне відтворення будь-якого графічного оригіналу (малюнка, рукопису, креслення) фотографічним способом або печаткою; 2) кліше-печатка для відтворення власного підпису.

Факсиміле підпису.

Факсимі́льний – точно відтворений.

ФАКТО́РИНГ – FAKTORING, FACTORING – ФАКТО́РИНГ – 1) різновид фінансово-комерційних послуг, що полягають у придбанні фінансовими організаціями боргів підприємств; перепродаж права на стягнення боргів; 2) комерційні операції по дорученню.

ФАКТУ́РА – FAKTURA – ФАКТУ́РА (торг.) – рахунок на проданий товар із зазначенням його кількості і вартості.

ФІНАНСЫ – FINANSE, FINANSOWOŚĆ – ФІНАНСИ, -сів – сукупність усіх коштів, що є в розпорядженні держави, підприємства, а також система їх формування, розподілу і використання.

Фінанси державні. Фінанси місцеві.

Фінансірование – фінансування.

Фінансування бюджетне. Фінансування капітальних вкладень.

Финансовый – фінансовий.

Фінансові ресурси.

ФІРМА – FIRMA, PRZEDSIĘBORSTWO, SPÓŁKA – ФІРМА – підприємство, компанія, або інша господарська організація, що займається комерційною діяльністю.

Фірма іноземна. Фірма рекламна. Фірма промислова.

Фірменный – фірмовий (торг.).

Фірмовий знак (марка) – позначення, символ, малюнок, які ідентифікують (ототожнюють, уподібнюють) продукт з його виробником.

ФИСКАЛЬНЫЙ – FISKALNY – ФІСКАЛЬНИЙ – той, що стосується державної казни.

Фіскальні органи.

ФЛОРИН – FLOREN – ФЛОРИН – грошова одиниця Нідерландів.

ФОНД – FUNDUSZ – ФОНД, -ду; ФОНДИ, -дів, (мн.) – 1) запаси, ресурси, нагромадження, капітал; 2) кошти або матеріальні цінності, призначені для використання з певною метою; 3) цінні папери, що дають прибуток; 4) організації, що займаються збором і розподілом коштів.

Золотий фонд. Металевий фонд.

Фонд житловий. Фонд земельний.

Фонд валютний.

Фонд обігу. Фонд соціального забезпечення.

ФРАНК – FRANK – ФРАНК – грошова одиниця Бельгії, Франції, Швейцарії та ін.

ФРАНКО – FRANKO, FRANCO – ФРАНКО, невідм., с. р., (ек.) – вид торговельної угоди, за якою частину витрат на транспортування товарів покладають на постачальника (продавця).

Франко-вагон – вид угоди, за якою покупець сплачує за перевезення товару з моменту його завантаження у вагон.

ФРАХТОВАНИЕ – FRACHTOWANIE – ФРАХТУВАННЯ – укладання угоди на перевезення грузів і пасажирів.

Фрахт – плата за перевезення вантажів водним шляхом або за використання суден протягом певного часу.

Фрахтові ціни. Фрахтові угоди.

ФУНКЦИЯ – FUNKCJA – ФУНКЦІЯ – діяльність, робота, обов'язок, призначення.

Кредитна функція. Функція розрахункова. Функція капіталу.

ФУНТ – FUNT – ФУНТ – грошова одиниця Гани, Єгипту, Ізраїлю, Лівану, Сирії, Судану, Нової Зеландії.

Фунт стéрлингов – **фунт стéрлінгів** – англійська грошова одиниця.

ФЬЮЧЕРСНИЙ КОНТРА́КТ – **FUTURE** (вімовляється: fju:zer) – **Ф'ЮЧЕРСНИЙ КОНТРА́КТ** – контракт на купівлю або продаж товару (фінансового активу) з поставкою на майбутню дату. Ф'ючерсний контракт передбачає точно визначену кількість товару певного виду з мінімально припустимим відхиленням, що поставляється на певних умовах оплати накладних або транспортних витрат. Угода по продажу (купівлі) ф'ючерсного контракту обов'язково реєструється розрахунковою палатою біржі.

Поста́вочний фью́черс – **поставний ф'ю́черс** – угода, за якою одна сторона зобов'язується в умовлений день її виконання продати, а інша сторона купити стандартну кількість базового активу по заздалегідь умовленій ціні.

Золотий ф'ю́черс – терміновий біржовий ф'ючерсний контракт на купівлю золота.

X

ХОДА́ТАЙСТВО – **UBIEGANIE SIĘ, PODANIE** – **КЛОПОТА́ННЯ, ПРОХА́ННЯ** – офіційне прохання.

Подати прохання. Клопотати перед керівництвом.

ХОЗЯ́ЙНИЧАТЬ – **GOSPODAROWAĆ, RZĄDZIĆ** – **ГОСПОДА́РЮВА́ТИ**, -рюю, -рюєш; **ХАЗЯ́ЮВА́ТИ**, -зяюю, -зяюєш – вести господарство.

Господарсько-виробничий проект.

Господарсько-організаційна діяльність.

Хозяйство – господарство.

Господарство міське. Господарство житлове. Господарство кооперативне.

ХО́ЛДИНГ – **HOLDING** – **ХО́ЛДИНГ** – 1) придбання контрольних пакетів акцій різних компаній з метою встановлення контролю за їх діяльністю; одержання дивідендів *; 2) установа, що контролюється холдинг-компанією.

Хо́лдингова компа́нія – акціонерна компанія, що володіє контрольними пакетами акцій різних фірм з метою контролю і управління їх діяльністю.

Ц

ЦЕЛЕСООБРАЗНЫЙ – CELOWY – ДОЦІЛЬНИЙ, -а, -е – той, що відповідає поставленій меті, практично корисний, виправданий.

Економічна доцільність.

ЦЕНА – CENA – ЦІНА – грошовий вираз вартості товару.

Ціна орендна. Ціна викидна (брóсовая – рос.). Ціна договірна. Ціна державна. Ціна праці. Ціни роздрібні.

Біржова ціна - ціна на товари, що реалізуються на товарній біржі.

ЦЕННИК – SENNIK – ЦІННИК, -ка, (торг.) – показник цін на товари, довідник.

ЦЕННОСТЬ – WARTOŚĆ, CENNOŚĆ, WALOR – ЦІННІСТЬ, -ності – ціна, вартість.

Цінність монетна. Цінності біржові. Цінності матеріальні.

ЦЕННЫЕ БУМАГИ – PAPIERY WARTOŚCIOWE – ЦІННІ ПАПІЕРИ – документи, що свідчать про право власності на певну суму грошей або на майно; облігації, акції, векселі, чеки, сертифікати.

ЦЕНТ – CENT – ЦЕНТ – дрібна монета в США та ін. країнах.

ЦЕНТИМ – CENTYM – ЦЕНТИМ – дрібна іспанська монета.

ЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ – CENTRALIZACJA – ЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ – підпорядкування одному центру, збирання в одному центрі.

Централізація держави. Централізація влади. Централізація земель. Централізація капіталу. Централізація управління.

ЦИКЛ – CYKL – ЦИКЛ, -лу – сукупність процесів, що створюють закінчене коло розвитку в межах певного часу.

Цикл виробничий. Цикл промисловий. Цикл економічного процвітання. Цикл надвиробництва і кризи. Цикл завершений.

Циклічність – циклічність, - ності.

Циклічність процесів.

Ч

ЧАРТЕР – CZARTER – ЧАРТЕР – 1) договір між судовласником (власником літака) і замовником на оренду судна (літака) на певний строк; 2) офіційний документ, що надає право його власнику на фінансово-кредитну діяльність в певних галузях.

Чартерна угода.

ЧАСТНЫЙ – PRYWATNY – ПРИВАТНИЙ – особистий, той, що не належить суспільству, державі.

Приватна власність. Приватна торгівля.

Частновладельческий – приватновласницький.

Частнопредпринимательский – приватнопідприємницький.

Частнобóбственнический – приватновлáсницький.

ЧА́СТНИК – PRYWATNY PRZEDSIĘBIORCA, PRYWACIARZ – ПРИВА́ТНИК – приватний торговць, підприємець.

ЧЕК – CZEK – ЧЕК – 1) документ, складений за встановленою формою, який містить письмове розпорядження власника рахунку банку сплатити зазначену суму чекодержателєві; 2) талон каси, що стверджує сплату певної суми за товар або послуги.

Одержати чек. Пред'явити чек.

ЧП (ЧА́СТНОЕ ПРЄДПРІЯ́ТИЕ) – PRYWATNE PRZEDSIĘBIORSTWO – ПП (ПРИВА́ТНЕ ПІДПРІЄ́МСТВО).

Ш

ШЕФ – SZEFE, NACZELNIK – ШЕФ – загальна назва начальника установи, підприємства, відділу; організація або установа, що допомагає іншим колективам або окремим особам.

Шэфський – шэфський.

Шэфська допомога.

ШІ́ЛЛИНГ – SZYLING – ШІ́ЛІНГ – англійська монета, грошова одиниця Австрії та ін., розмінна монета Австралії, Ірландії та ін.

ШКАЛА́ – SKALA – ШКАЛА́ – ряд цифр, величин в висхідному (восходящем – рос.) або низхідному (нисходящем – рос.) порядку.

Шкала заробітної плати. Шкала оподаткування. Шкала оплати.

Шкала пошлин скользящая – шкала мит змінна.

ШТРАФ – KARA, GRZYWNA – ШТРАФ, -фу – грошове стягнення, що його накладає суд або адміністративний орган за порушення зобов'язань, встановленого порядку.

Штраф адміністративний. Сплатити штраф.

Э

ЭКВИВАЛЭ́НТ – EKWIWALENT – ЕКВІВАЛЭ́НТ – 1) дещо рівноцінне, рівносильне, рівнозначне; 2) товар, що виражає вартість інших товарів, на які він обмінюється; загальний еквівалент – гроші.

Еквівалент товарний. Еквівалент єдиний.

ЭКСПЕДИ́ТОР – EKSPEDYTOR, SPEDYTOR – ЕКСПЕДИ́ТОР – службова особа, яка супроводить або відправляє товари, кореспонденції тощо.

Експеді́ровать – експеді́рувати, - рую, -руєш, (торг.).

ЭКСПЕРТІ́ЗА – EKSPERTYZA – ЕКСПЕРТІ́ЗА – дослідження будь-якого питання відповідними спеціалістами з наданням мотивованого висновку.

*Експертиза графічна (юр.). Експертиза криміналістична (юр.).
Експертиза судово-медична. Експертиза технічна. Експертиза
бухгалтерська.*

ЭКСПОРТ – EKSPORT – **ЕКСПОРТ**, -ту – 1) вивіз за кордон товарів, цінних паперів з метою їх реалізації на зовнішніх ринках; 2) кількість або вартість вивезених за межі країни товарів (імпорт * – протил.).

Експорт викидний (брóсовый – рос.).

Експортний контроль – заходи по контролю за експортом товарів стратегічного значення.

Експортна квóта – встановлений об'єм виробництва і поставок на експорт товарів.

ЭКСПОРТЁР – EKSPORTER – **ЕКСПОРТЁР**, -ра – особа або організація (країна), яка експортує товари, капітал, цінні папери за кордон.

ЭКСТРАДИЦИЯ – EKSTRADYCSJA – **ЕКСТРАДІЦІЯ** (юр.) – видача іноземній державі особи, що вчинила злочин.

ЭМБАРГО – EMBARGO – **ЕМБАРГО**, невідм., с. р., (юр.) – 1) заборона державою ввозити або вивозити товари, золото, іноземну валюту та ін. цінності; 2) офіційна заборона іноземним суднам заходити в порти своєї країни; 3) затримання (арешт) у країні іноземної власності.

Ембарго на ввiз. Ембарго на вивiз.

ЭМИССАР – EMISARIUSZ – **ЕМИСАР**, -ра, (дипл.) – особа, що її держава посилає в іншу державу з певним дорученням.

ЭМИССИЯ – EMISJA – **ЕМІСІЯ** (фін.) – випуск грошей або цінних паперів державними установами або акціонерними товариствами для забезпечення потреби грошового обігу.

Емісія банкова. Емісія інфляційна. Емісія паперових грошей.

ЭМИТЕНТ – EMITENT – **ЕМІТЕНТ** (фін.) – установа або підприємство, що здійснює емісію *.

ЭСКУДО – ESCUDO (вімовляється: eskudo) – **ЕСКУДО**, невідм., с. р. – грошова одиниця Португалії, Чілі.

ЭФФЕКТИВНОСТЬ – SKUTECZNOŚĆ – **ЕФЕКТИВНІСТЬ**, -ності – показник економії суспільної праці як наслідок застосування нових технологій, наукової організації праці та інших заходів.

Ефективність використання засобів виробництва.

Ефективна валюта – наявні іноземні гроші, що перебувають в обігу на біржі * як товар.

Ю

ЮНЕСКО – UNESCO – **ЮНЕСКО** – Організація Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури.

ЮРИСДИКЦИЯ – JURYSZYKCSJA – **ЮРИСДІКЦІЯ** (юр.) – повноваження давати правову оцінку, розв'язувати правові питання.

Юрисдикція адміністративна.

ЮРИСКОНСУЛЬТ – PRAWNIK – ЮРИСКОНСУЛЬТ – постійний консультант з правових питань на підприємствах, в установах, організаціях.

ЮРИДИЧЕСКОЕ ЛИЦО – OSOBOWOŚĆ PRAWNA – ЮРИДИЧНА ОСОБА – організація або підприємство, яке у відповідності з законом виступає як суб'єкт громадянських прав і зобов'язань, в тому числі і господарських.

Я

ЯРМАРКА – JARMARK, TARG – ЯРМАРОК, -рку – з'їзд торговельних і промислових організацій, комерсантів і підприємців, що періодично відбувається в певний час і в певному місці для укладання торгових угод, для оптового продажу і купівлі товарів за виставленими зразками.

Ярмарок контрактний. Ярмарок міжнародний.

Ярмарочный – ярмарковий.

Ярмаркові угоди.

Список використаної та рекомендованої літератури

1. Англо-русский словарь по бизнесу / Под ред. П. Ф. Петроченко. – М., 1992.
2. Ганич Д. И., Олейник И. С. Русско-украинский и украинско-русский словарь. – К., 1990.
3. Глущик С. В., Дияк О. В., Шевчук С. В. Сучасні ділові папери. – К.: А.С.К., 1998. – 174 с.
4. Коваль А. П. Культура ділового мовлення. – К.: Вища школа, 1974.
5. Маркетинг. Толковый терминологический словарь-справочник. – М., 1991.
6. Новый російсько-український словник-довідник / Уклад.: С. Я. Єрмоленко, В. І. Єрмоленко, К. В. Линець, Л. О. Пустовіт. – К.: Довіра, 1996.
7. Паламар Л. М., Кравець Г. М. Мова ділових паперів. – К.: Либідь, 1995.
8. Паламар Л. М., Кравець Г. М. Українське ділове мовлення. – К.: Либідь, 1997. – 294 с.
9. Потелло Н. Я. Українська мова і ділове мовлення. – К., 2001
10. Російсько-українській словник: сфера ділового спілкування / Уклад.: В. М. Брицин, О. О. Тараненко. – К.: Рідна мова, 1996. – 286 с.
11. Російсько-український словник ділової мови / Уклад.: О. Мокровольський, О. Шокало. – К., 1992. – 302 с.
12. Російсько-український словник-довідник. Порадник ділової людини / Уклад.: О. М. Коренга та ін. – К.: Основа, 1995. – 320 с.

13. Русско-украинский словарь. / Состав.: Д. И. Ганич, И. С. Олейник. – К., 1978. – 1012 с.
14. Рыночная экономика. 200 терминов. Популярный словарь / Под ред. Г. Я. Купермана. – М., 1990.
15. Сидоренко М. М. Українсько-російський і російсько-український тлумачний словник. – К.: 1991.
16. Сидоренко М. М. Російсько-український словник юридичних термінів. – К.: 1993.
17. Словник іншомовних слів / Під ред. О. С. Мельничука. – К., 1974. – 775 с.
18. Словарь делового человека. Для вузов / Под ред. Халипова. – М., 1994.
19. Смелкова З. С. Деловой человек: культура речевого общения. Пособие и словарь-справочник. – М., 1997. – 189 с.
20. Тугаєнко-Серяк С. М. Довідник службовця. – К.: А.С.К., - 2000. – 399 с.
21. Шевчук С. В. Українське ділове мовлення. – К.: Вища школа, 1998.

22. Alicja Nagórko: Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem). Warszawa 1998.
23. B. Bartnicka, L. Kasprzak, E. Rohozińska (red.): Vademecum lektora języka polskiego. UW, Warszawa 1992, s: 224.
24. B. Bartnicka, Słownik podstawowy języka polskiego dla cudzoziemców. Kielce 1999.
25. B. Janowska, J. Porayski-Pomsta (red.): Język polski w kraju i za granicą. Materiały Międzynarodowej Konferencji Naukowej Polonistów. T. I i II. Warszawa 1997.
26. B. Bartnicka, Gramatyka języka polskiego dla cudzoziemców. Warszawa, Wiedza Powszechna, 1990.
27. Bożena Cząstka-Szymon, Helena Synowiec, Krystyna Urban: Mały słownik terminów gramatycznych. Kraków-Warszawa 1996.
28. Danuta Ostaszewska, Jolanta Tambor: Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Warszawa 2000.
29. Ewa Jędrzejko, Małgorzata Kita: Gramatyka polska. Podstawy wiedzy o budowie języka polskiego. Warszawa 2000.
30. Ilustrowany słownik języka polskiego. Red. Elżbieta Sobol. Warszawa 1999.
31. J. Mazur (red.): Problemy kształcenia-Polaków ze Wschodu. UMCS, Lublin 1992. (6 tomów prac poświęconych m. in. metodyce, kształceniu merytorycznemu, sprawności komunikacyjnej, efektywności kształcenia i promocji języka polskiego w świecie).
32. Kształcenie polonistyczne cudzoziemców (9 zbiorów prac na temat nauczania języka polskiego jako obcego, opublikowanych przez SJPdC UŁ w Łodzi).

33. Mały słownik języka polskiego / Pod red. S. Skorupki i in.. – Warszawa: PWN, 1968. – 1035 s.
34. Podręczny słownik rosyjsko-polski / Pod red. J. H. Dworeckiego. – Warszawa: Wiedza Powszechna, 1975. – 905 s.
35. Praktyczny słownik wyrazów bliskoznacznych / Pod. Red. W. Cienkowskiego. – Wrocław: Polska Oficyna Wydawnicza „BGW”, 1993. – 365 s.
36. S. Dubisz (red.): Język polski poza granicami kraju. Uniwersytet Opolski, Opole 1997.
37. Słownik biznesu. Rosyjsko-polski – polsko-rosyjski / Pod. Red. S. Domagalski, N. Celer. – Warszawa: Wiedza Powszechna, 2003. – 580 s.
38. Słownik polsko-rosyjski / Pod red. N. Grekowa, M. Rozwadowskiej. – Warszawa: Współpraca, 1947. – 665 s.
39. Słownik rosyjsko-polski – polsko-rosyjski / Pod red. I. Mitronowa, G. Sinicy. – Moskwa: Russkij jazyk, 1989. – 610 s.
40. Słownik terminów literackich / Pod red. M. Głowińskiego i in.. – Wrocław: Ossolineum, 2002. – 890 s.
41. Słownik współczesny języka polskiego / Pod red. E. Wierzbicka. – Warszawa: Przegląd, 1998. – 720 s.
42. Słownik wyrazów obcych / Pod red H. Szkiładź i in.. – Warszawa: Wiedza Powszechna, 1980. – 830 s.
43. Szkolny słownik ortograficzny / Pod red. J. i L. Malczewskich. – Warszawa: Polska Oficyna Wydawnicza „BGW”, 1997. – 400 s.
44. W. Miodunka (red.): Nauczanie języka polskiego jako obcego. Materiały z konferencji Grupy : "Bristol". UJ, Kraków 1997.
45. Wielki słownik wyrazów obcych / Pod red. M. Bańki. – Warszawa: PWN, 2003. – 1350 s.
46. Z. Kurzowa, Ilustrowany słownik podstawowy języka polskiego wraz z indeksem pojęciowym wyrazów i ich znaczeń. Kraków 1999.

Раїса Іванівна Корсовецька
Олексій Миколайович Сухомлинов

**Російсько-польсько-український
словник-довідник ділової лексики
Довідкове видання**

Комп'ютерний дизайн
Антон Вячеславович Мартянов